

GEMEENTERAAD d.d. 27 SEPTEMBER 2019

=====

VOORZITTER: ... iedereen. Het is 19u, dus we beginnen met onze gemeenteraad. En ik open de zitting en ik ga meteen al het woord doorgeven aan onze burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter, want het is onze maandelijkse zitting van de gemeenteraad. Ik zeg altijd het hoofdeest van de stedelijke democratie wanneer ik hier groepen rondleid. De agenda en de aanvullende punten ik zou zeggen, allé, dat dat gemeenteraden zijn die meer stof geven tot discussie en dergelijke meer, maar het is toch wel een zeer bijzondere zitting, omdat wij vanavond één van de mensen, die hier in ons midden zit, voor de laatste keer op deze banken zullen zien zitten. Het gaat uiteraard niet om een raadslid, een schepen, de voorzitter of ikzelf, maar het gaat om Ronan Rotthier, onze adjunct-algemeen directeur. Ik denk dat iedereen een beetje verrast is, zoals we Ronan kennen, dat hij toch zoals dat tegenwoordig heet aan de vooravond staat van een nieuwe levensfase. Tegenwoordig wordt dat op die manier verwoord. En samen met Jos De Meyer, Gaspard Van Peteghem en Frans Wymeersch heb ik het voorrecht om ja, nu al meer dan 30 jaar Ronan te hebben gekend in zijn ambtelijke hoedanigheden, in de meervoud. Ik denk toen wij hier vertrokken in januari 1989, dat hij nog in de personeelsdienst actief was. En hij is dan hoofd geworden van de personeelsdienst. En dan uiteindelijk doorheen de jaren opgeklimmen tot rechterhand van de toen nog stadssecretaris, nu algemeen directeur. Dus Ronan is iemand, die niet direct laat ons zeggen de schijnwerpers zoekt, maar die toch een man is met vele kwaliteiten, met vele interesses, met een zeer ruime kennis in bestuurlijke en beleidsmatige aangelegenheden. Dat weet men niet alleen hier in Sint-Niklaas, maar ook buiten Sint-Niklaas is Ronan wel een gekend iemand. En ik moet zeggen – en ik denk dat de collega's die ik daarnet vermeld heb – bij belangrijke hervormingen op ambtelijk organisatorisch vlak in deze administratie is Ronan toch altijd een belangrijke baken geweest om ons daarin bij te staan, te adviseren, verschillende mogelijkheden voor te leggen, die hij dikwijls ook heel grondig, heel uitgebreid heeft bestudeerd en vanuit theoretisch en praktische kennis heeft benaderd. Ook op andere momenten, momenten van politieke crisis en dergelijke meer, hebben wij dikwijls met het college dan Ronan om advies gevraagd. Ik herinner zonder verder in detail te treden, bepaalde opeenvolgende crisissen die er geweest zijn de 2^e helft van de jaren '90.

Ook bij grote hervormingen buiten de stad of buiten de stedelijke administratie, zoals bv. de fusie van de vroegere Stadskliniek met Maria Middelaars, wat dan geleid heeft tot AZ Nikolaas is Ronan toch een belangrijk iemand geweest. Wij denk ik mogen onze waardering en onze dankbaarheid uitspreken voor het werk, dat hij gedurende tientallen jaren verricht heeft. Ik ben ook blij, dat ik zijn echtgenote Annemie Wauman, onze gewezen collega, gewezen schepen en gewezen raadslid, hier mogen verwelkomen. Ze heeft wel iets aan de hand met haar been, maar enfin, Ronan heeft ook een blijk gegeven van een zeer hulpvaardige en dienstbare echtgenoot te zijn. Ik heb ook regelmatig geïnformeerd naar de gezondheidstoestand, Annemie en ik heb dan toch ook op basis van wat Ronan mij gezegd heeft meer onverhoede en onvermoede kwaliteiten van Ronan in die zin mogen ontdekken. In ieder geval, Ronan, bedankt voor die jarenlange inzet met heel veel toewijding, overtuiging en deskundigheid. En ik zou de voorzitter van de raad willen verzoeken om namens u allen hem een kleine attentie te overhandigen.

A P P L A U S

BURGEMEESTER: En, Ronan, als deze raad het toelaat, dan zullen wij u hopelijk voor middernacht de titel van ere-adjunct-algemeen directeur kunnen toekennen. In ieder geval, dat waren nog spannende uren voor u. Dank u wel.

ROTTHIER: Dat is de eerste keer, dat ik eigenlijk dat knopje hier gebruik. Ja, geachte raadsleden, ik heb inderdaad een heel lange carrière en dat is op zichzelf niet echt een verdienste van lang ergens te werken. Maar ik heb het ontzettend geluk gehad hier 40 jaar graag te werken. Ik moet eerlijk toegeven, van tijd tot tijd een paar dagen minder graag, maar mijn natuur is dan weer niet zo, dat ik daar lang bij stil blijf staan. En ik wil eigenlijk gewoon nog eventjes meegeven wat een enorme eer en genoegen en gemak het is om 40 jaar lang in je eigen stad, voor je eigen stad te mogen werken. Dat vind ik eigenlijk het mooiste daarin helemaal. Dat je gewoon lokaal kunt werken voor de mensen, die eigenlijk rondom u zitten en die je kent. Enfin, tot daar. Ik wil het heel kort houden hoor.

A P P L A U S

VOORZITTER: Oké, goed. Dan gaan we verder over tot de orde van de dag. En we beginnen met ... Excuseer, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Als u mij toestaat, mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb bij het begin van de raadzitting vorige maand – en u herinnert zich dat ongetwijfeld – een tirade afgestoken over respect. Spijtig genoeg moesten wij die avond ondervinden, vind ik, dat er toch dingen zijn gebeurd of ten minste één zaak is gebeurd, die volgens mij en volgens onze fractie niet door de beugel kan. Wij hebben moeten vaststellen, dat een fractievoorzitter van een meerderheidspartij, van een meerderheidsfractie ons halverwege de zitting heeft verlaten, nl. praktisch aan het begin van de toegevoegde punten. Dit is wat ons betreft een weinig respectvol, feitelijk een beetje minachtend tegenover de raad. En ik zou zeggen, dat dit in de toekomst niet meer mag gebeuren, zeker niet als het zelfs gebeurt zonder enige aankondiging of verontschuldiging.

VOORZITTER: Ik neem akte van deze opmerking, mijnheer Wymeersch. En ik wil ... Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het is in het feuilleton activiteiten waar wij geen weet van hebben. Wij hebben kennis kunnen nemen, zowel via de pers als via de sociale media, dat – ik denk dat het afgelopen zondag was zeker – die muur- of die street art onthuld is zal ik maar zeggen. Nu, tenzij dat ik er eens overkijk, dat kan gebeuren, mijn eigen kennende, maar dat is dan blijkbaar met heel de fractie het geval geweest. Allé, wij herinneren ons geen uitnodiging om daar aanwezig te zijn, terwijl dat we toch, als we dat lezen in de krant of zien op de sociale media, dat daar blijkbaar toch een event, een receptie, een opening rond georganiseerd werd. Dus, tenzij dat we ons vergissen, maar we vinden dat bijzonder jammer, dat we daar geen uitnodiging voor gekregen hebben.

VOORZITTER: Ik geef even het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel. Mijnheer Van Der Coelden ...

VAN DER COELDEN: Terloops, het is heel fijn dat dat er gekomen is, laat dat ook duidelijk zijn. Maar des te spijtiger dat we er niet bij konden zijn.

DE BRUYNE: Ja, ik wil u enigszins bijtreden. Dat was aanvankelijk niet de bedoeling, dat het een receptie zou worden. Dat is gaandeweg eigenlijk gegroeid. Het was aanvankelijk gewoon bedoeld als een persmoment, maar daar is dan een drankje en een chipken aan gekoppeld. Maar ik heb ook mijn mensen gezegd van als dat inderdaad, allé, als we dat volgende keer nog eens gaan doen, dan is het inderdaad, allé, koosjer om alle raadsleden daarvan op de hoogte te brengen en uiteraard ook uit te nodigen. Want laat het duidelijk zijn, dat is geen whirl van deze meerderheid, dat is whirl voor de stad en van iedereen. En dan zijn jullie uiteraard en terecht ook dat je dat opmerkt, uiteraard bij deze ook uitgenodigd. Ik hoop dat er nog volgen, maar ik maak mij sterk, dat dat zo zal zijn.

Dus bij deze, u bent alvast uitgenodigd voor de volgende. En mijn excuses daarvoor, dat u in deze ja, over het hoofd werd gezien. Ik had trouwens de opmerking ook al gekregen van enkele andere collega's.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Goed, dan gaan we ... Mevrouw Geerts?

GEERTS: Een kleine vraag. Ik heb de vorige gemeenteraad en ook de gemeenteraad daarvoor gevraagd om de gebiedsgerichte werking eens, om mij daar wat meer te informeren in een commissie of op de gemeenteraad. Allé, we doen ons best om het aantal punten te beperken, maar ik begrijp niet goed, als ik hier 2 keer iets moet vragen in de gemeenteraad, dat dat dan genegeerd wordt. Ik denk dat dat bij schepen Hanssens in de commissie moet. We zijn dat ook niet van hem gewoon, dat hij karig is met informatie. Maar ik kijk ook een beetje naar u, als een gemeenteraadslid dat twee keer vraagt, allé, ik hoop dat we dan toch eindelijk volgende maand ... Anders moet ik het op de agenda plaatsen, maar ik vind dat echt geen punt, dat is zo technisch, om op de gemeenteraad te plaatsen. Maar als wij iets vragen, moet u dan toch ook toezien dat we de informatie krijgen.

VOORZITTER: Schepen Hanssens heeft misschien een verklaring hiervoor.

HANSSENS: Ja, dat is zeker niet vergeten, voorzitter. Maar, mevrouw Geerts, u ben zelf lid van mijn commissie. U moet toch wel toegeven, dat mijn commissies van afgelopen maanden toch zeer goed gestoffeerd zijn geweest. Die telkens langer dan anderhalf uur hebben geduurd. Dus, allé, ik heb dat gevraagd om op de eerstvolgende commissie te zetten, als er geen ja, uitgebreide toelichting van andere punten moest gebeuren. En dat zou voorlopig nog kunnen in november, euh in oktober. Dus ...

VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar het eerste punt, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszitting 23 augustus 2019, goedkeuring. Zijn hier opmerkingen? Kan dit gestemd? Eenparig? Oké. Dan gaan we naar punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, deelname aan mobiliteitscyclus voorbehouden voor aspirant-inspecteurs, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat is toegelicht in de commissie, maar onze korpschef heeft mij voor aanvang van de zitting laten weten, dat zij wegens oponthoud op de N16 hier pas rond 19u.30 zal kunnen zijn.

VOORZITTER: Goed.

BURGEMEESTER: Ze had een vertraging van een half uur ongeveer.

VOORZITTER: Het gaat weer over die aspirant-inspecteurs. Ik denk dat er zo de voorbije maanden al gepasseerd zijn, dus ik veronderstel, kan dat eenparig? Oké. Dan hebben we punt 3, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, financieringsvereniging Zefier, borgstelling, thesauriebewijzen, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Besproken in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen of opmerkingen over? Kunnen we overgaan tot de stemming? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is PVDA. En wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 4, gemeenschappelijke sociale dienst personeel stad en OCMW, aanpassing statuten, goedkeuring.

BUYSROGGE: Ja, komt ook nog eens ter sprake als we vandaag of morgen OCMW-raad bespreken. Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 5, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, buitengewone algemene vergadering, akteneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie, voorzitter. Geen bijzondere opmerkingen.

VOORZITTER: Kunnen we dan stemmen? Kan dat ... Dat is de meerderheid, de sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA en Vlaams Belang. Punt 6, zwem- en recreatieverbod zwemvijver en strand Provinciaal Recreatiedomein De Ster, bekrachtiging beslissing burgemeester en kennisneming opheffing. Ja, wie gaat akkoord? Dat is eenparig. Punt 7, werken, uitbreiding camerabewaking voorgevel stadhuis, advies.

BURGEMEESTER: Daar is iets langer bij stilgestaan in de commissiezitting maandag jongleden. Het is een advies dat deze raad moet brengen of zij akkoord gaat of hij akkoord gaat dus met die verdere uitbreiding. Maar wat betreft dus de precieze technische details, aantal camera's, plaats van de camera's, het type van camera's, dat zal dan verder worden meege-deeld en besproken in de commissie.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière en mevrouw Luyckx, maar mijnheer Ghesquière eerst. Ladies first?

Ghesquière: Dat mag.

VOORZITTER: Ja, een gentleman als u. Ja, toch. Mevrouw Luyckx?

Luyckx: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Ja, het was, wij gaan dit punt goedkeuren, laat daar al geen twijfel over bestaan. Maar ik wou dit punt even aangrijpen om een andere problematiek hier ter hoogte van het stadhuis aan te kaarten en dat is de manier, waarop de trappen van het bordes gebruikt worden als zitbank. Heel regelmatig, ik kan hier gewoon niet door. Ik heb al een paar keer voorgehad, dat ik zelfs moest wachten tot er iemand eindelijk bereid was om plaats te ruimen. Er worden, ik vind daar regelmatig plassen met gemorste drank.

Het ruikt er regelmatig naar de urine, zeker in de winter. Ik heb, vorige week zat er iemand zijn sigaret uit te duwen op de trap. En ik heb een keertje navraag gedaan bij het poetspersoneel, omdat ik veronderstel, er moet toch iemand dat opkuisen. En ik vind dat eigenlijk heel respectloos dat op zo'n manier het stadspersoneel opdraait voor de vuiligheid van een ander. En nu was mijn vraag, als er dan toch camera's geplaatst worden of er geen mogelijkheid was om dat eens te onderzoeken. Om daar via weet ik veel, een ontradingsbeleid ... Het moet toch mogelijk zijn. Er staan banken genoeg op de Grote Markt. Het is toch echt niet nodig, dat er op zo'n manier elke keer gebruik gemaakt wordt van die trappen. Er zijn ook veel burgers, die mij daarop aanspreken en die daar ook commentaar op leveren van allé, het is toch niet fijn als je daar moet zijn. Dus er zijn veel mensen, die daar aanstoot aan nemen. En daarom had ik willen vragen of daar niets aan te doen is en dat daar op een vriendelijke manier mensen misschien toch eens kunnen erop gewezen worden, dat er andere manieren zijn om samen te komen.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Luyckx, allé, de vaststellingen die u doet, zijn vaststellingen, die vele mensen doen. Urine, ik kom uiteraard elke dag in het stadhuis, maar ik heb hier al veel gezien, geroken en opgeraapt. Want ik ben daar niet te beroerd voor. Ik zeg altijd, gift van de bevolking aan het stadsbestuur als ik hier allerlei zaken opraap en naar binnenbreng, naar de bodenkamer. Maar er zijn eigenlijk twee aspecten. Ten eerste, het zitten op de trap en ten tweede, dus ja, het sluikestorten en dergelijke meer. Nu, wat betreft het zitten op de trap, ik spreek daar ook dikwijls mensen over aan. Ik zeg altijd, ja, gelieve de toegang vrij te houden. Hier moeten heel veel mensen binnen- en buitengaan. Men heeft mij altijd geleerd, zit niet op de trap en zet niets op de trap, want dat is ook gevaarlijk. Iedereen zal daar ook wel vanuit zijn eigen ervaring één en ander over kunnen zeggen wat er thuis gebeurt. Zeker als je kinderen hebt. Dus hou die trap vrij. En er is plaats genoeg aan de zijkanten om daar te zitten. Dus ik denk dat we daar duidelijk, vriendelijk, maar ook kordaat moeten optreden. En de manier waarop dat ge iets zegt, denk ik, ik moet zeggen, in al die jaren dat ik mensen daarover aanspreek, in 99,99 % van de gevallen excuseren ze zich en gaan ze zich opzijzetten. Twee, wat betreft het deponeren – en dat is niet alleen op de trappen, maar ook aan de zijkanten en op de rijweg voor het stadhuis en verder – ja, ik blijf mij daaraan ergeren. Men is dikwijls te lui of te laks om 5 stappen verder – als men iets meebrengt – het in de vuilbak te gooien. En ik denk dat dat alleen moet kaderen in het volledige beleid.

Dat we als stadsbestuur, maar ook eigenlijk breed maatschappelijk moeten ontwikkelen om ervoor te zorgen wanneer dat mensen iets meebrengen van drank of eten of wat dan ook, dat ze ofwel bij voorkeur één, afval trachten te voorkomen, twee, het zelf terug meenemen en drie, als ze het dan toch ergens kwijt willen, dat ze dat in de vuilnisbak gooien en niet ergens achterlaten. Om nog te zwijgen over sommige smurrie van frietsauzen en dergelijke meer. Dus dat is een collectieve opdracht, denk ik, voor ons allemaal, waar de stad ook een rol in te spelen heeft. Maar ook wij als burgers. Als ikzelf iemand zie die iets op straat gooit, dan spreek ik ook mensen aan en zeg ik, hier 20 m verder staat een vuilnisbak en ja, dat gebeurt ook meestal niet wanneer er anderen in de omgeving zijn. Maar ik denk dat we zelf op die manier ook onze burgers en onze medeburgers tot meer bewustzijn en sociaal gedrag moeten mee aansporen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Ghesquière?

GHESEQUIERE: Ik dacht dat dit punt in de eerste plaats over camera's ging. Uiteraard, wat daarnet opgenoemd is, dat is inderdaad ook heel belangrijk, zeker in het kader van als we in de toekomst nog eens spreken over GAS-boetes en dergelijke. Maar dat is iets helemaal anders. Nu, wat betreft de camera's, burgemeester, ik zit er toch al een heel tijdje mee in mijn maag eigenlijk. Camera's, die geven toch wel een vals gevoel van veiligheid. Hier staan tamelijk wat camera's in de stad. We hebben er als ik mij niet vergis in de 20.

BURGEMEESTER: Ongeveer 35 al.

GHESEQUIERE: Ah kijk, al 35 intussen. Ik hoop dat die allemaal wat beter zijn van kwaliteit dan degene hier op de markt, waar men allemaal maar vage beelden blijkbaar mee ziet. Dus, inderdaad, misschien zijn ze dringend sommige al aan vervanging toe wat betreft het aantal pixels. Dat men dus inderdaad duidelijker beelden heeft. Maar ik heb het in het verleden nog vernoemd en jammer genoeg is de korpschef hier nu niet, maar die beelden, zelfs al staat uw auto op manier van spreken onder een camera en rijdt er iemand tegen en die pleegt vluchtmisdrijf, ik heb jammer genoeg beroepsmatig al moeten ondervinden, dat zelfs dan nog – en intussen komt de korpschef binnen, ze kan het misschien nog net mee horen – maar dus jammer genoeg heeft men dan geen mogelijkheid blijkbaar om die voortvluchtige te identificeren. Al een paar keer meegemaakt. En dat vind ik toch wel heel jammer. Dus dat betekent inderdaad, camera's, goed en wel, maar ze moeten toch wel effectief voldoende kwaliteit hebben om iets mee te kunnen doen. En dan bovendien zit ge dan nog eens met de wet op de privacy. Een aantal zaken moogt ge, een aantal zaken moogt ge niet. Ik denk wat dit onderwerp betreft, dat we daar in een later stadium toch nog eens moet op terugkomen om daar eens echt een totaal letterlijk beeld van te krijgen.

BURGEMEESTER: Ja, nu, ik heb altijd gezegd, collega Ghesquière, dat de camera's een belangrijk bijkomend hulpmiddel zijn, maar dus dat dat inderdaad geen apparatuur is, die alles gaat voorkomen en alles gaat registreren hé. Nu, ik denk dat we bij een volgende gelegenheid in de commissie wel eens kunnen terugkomen over het effect van de camera's. Ik ken de cijfers nu niet vanbuiten, maar de voorgaande jaren is er toch verslag uitgebracht over hoeveel keer dus dat beelden achteraf zijn opgevraagd geweest in het kader van één of ander onderzoek. Ik denk dat dat 500 à 600 keer was op jaarbasis. Om verder gewoon feiten te kunnen vaststellen. De kwaliteit van de vaststellingen, dat hangt ervan af. Donker, licht, afstanden en dergelijke meer. Nu, het is herhaaldelijk gebeurd, dat op basis van de registratie van camera niet alleen de feiten worden vastgesteld, maar dus dat men ook de dader kan in beeld brengen, laten identificeren en vatten. En dat is niet alleen gebeurd bij laat ons zeggen eigendomsdelicten, maar ook bij geweldplegingen op personen. Soms zeer erge geweldplegingen, die hier in het stadscentrum zijn gebeurd. Ik spreek al over een paar jaren geleden, maar waarbij dus eigenlijk die camerabeelden de doorslag hebben gegeven. Het ontradend karakter van camerabewaking, dat is moeilijk natuurlijk te becijferen. Dat is niet te becijferen. Maar ik zeg het nog eens, in de hele discussie over ja, hoe gaan wij dingen proberen vaststellen, hoe gaan we ook ja, een stuk ontradend werken, zijn camera's toch ook een belangrijk iets. Ik denk ook de discussie, die we een paar maanden geleden gehad hebben in de commissie over het gebruik van eventueel dus bodycamera's door de politie bij risicovolle optredens. Maar ik ben het met u eens, dus dat camera's geen alles oplossend middel zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Dus ik noteer, burgemeester, dat we daar inderdaad op terugkomen om daar duidelijk een, ja, zeg maar echt een beleid in uit te stippelen. Want dat is toch wel heel noodzakelijk. Bedankt.

VOORZITTER: Goed, dan kunnen we over het punt stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA. Punt 8, rioproject Puitvoetstraat, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dat is uiteraard toegelicht in de commissie. Mag ik een suggestie doen, voorzitter, om misschien als de raad ermee instemt dit punt tezamen te behandelen met punt 20. Dat gaat over de vaststelling van de wegenis van de Puitvoetstraat. Dat is hetzelfde dossier uiteindelijk.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Dus punt 20, urbanisatie Puitvoetstraat, uitvoeren van wegen- en rioleringswerken, goedkeuring. Ik zie daar een vraag van schepen Bilici, euh, van raadslid Bilici, sorry.

BILICI: Schepen, zoals u weet, heb ik over dit punt ook op de commissie een vraag besproken. Als sp.a-fractie gaan we dit punt zeker goedkeuren. Maar als fractie vragen wij ook met aandrang, doch beleefd, om zeker rekening te houden met de verzuchtingen en engagementen en zeker ook de voorstellen van deze mensen en deze ter harte te nemen. Ik weet ook dat er een volgende participatieavond gaat plaatsvinden en daar zeker eens de mensen goed aan te spreken. Dank u.

VOORZITTER: Oké. Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 9, raamovereenkomst voor het uitvoeren van studieopdrachten voor technieken, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

DE BRUYNE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier opmerkingen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, PVDA, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 10, SASK, vernieuwen inkom, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Waren hier nog vragen of opmerkingen? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, leveringen, logistiek, raamcontract leveren kantoor-materiaal, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is voor schepen Somers.

SOMERS: Ja, dat is besproken in de commissie en er waren toen geen vragen.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 12, politiehuis, verbouwing inkom, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht door de korpschef en mijzelf in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier ... Mijnheer De Meyer en mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, we vertrekken eigenlijk van twee principes en dat is enerzijds de veiligheid en de gezondheid van het personeel. Dat vinden we bijzonder belangrijk, dus ook in dit dossier. En anderzijds, het principe van toch zo zorgzaam mogelijk om te gaan met de financiële middelen van de stad. We zijn dan ook verrast, dat voor deze werken ongeveer 200.000 euro moet ingeschreven worden.

Ik herinner mij nog zeer goed, dat ik destijds bij het opmaken van de plannen voor het nieuwe politiehuis gewaarschuwd heb voor de verluchting en de ventilatie. En we merken, dat dit een bijzonder dure uitgave wordt. We gaan uiteraard niet tegenstemmen, maar dit punt ook niet goedkeuren. We gaan ons onthouden.

VOORZITTER: Oké. Dan mijnheer Maes?

MAES: Ja, ook wij stellen met verbazing vast, dat hier 200.000 euro nodig zijn om de klimatisatie aan te passen voor een gebouw, dat amper 10 jaar oud is en dat dan ook nog eens 9,3 miljoen heeft gekost toen. En waarbij dan gezegd was, die extra kost, dat is om te zorgen dat het een duurzaam gebouw is. Maar hoe kan je spreken over een duurzaam gebouw als je na 10 jaar zulke ingrijpende maatregelen moet nemen? Het was ook al duidelijk van bij het begin van het ontwerp, dat er problemen rond waren. En dus ook wij stellen vast, dat dit toch niet getuigt van goed financieel bestuur en dat hier niet direct goed is omgesprongen met publieke middelen. Opgelet, wij zijn dus wel voor energieneutrale gebouwen en de ontwerpen, maar die moeten wel dan doen wat men eigenlijk vooropstelt. En in dat opzicht zijn wij voorstander van een resultaatsverbintenis met dergelijke ontwerpen, zodanig dat die gebouwen ook doen wat men vooropstelt. En de vraag is ook naar deze renovatie of men daarmee rekening houdt en ook of dit eigenlijk future-proof is, want ik denk dat de stad ook de ambitie heeft om op termijn energieneutrale gebouwen te creëren. Dus wij gaan niet tegenstemmen, maar ook niet voorstemmen, want wij vinden het wel belangrijk, dat personeel in een goed klimaat kan werken. Maar mocht hier op een ja, op een goeie manier met de middelen zijn omgegaan, dan hadden we wellicht deze grote kost niet moeten maken.

VOORZITTER: Oké. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ja, helaas zijn dit voor een groot stuk noodzakelijke ingrepen, omdat dus de ongemakken, die zich gemanifesteerd hebben zeker aan het onthaal in het politiehuis eigenlijk al van in het begin aanwezig waren. Er is op vele manieren nagekeken de voorbije jaren hoe dat kan worden verholpen. Ik heb het gezegd ook in de commissie. Het is vooral ook de problematiek van tocht en dergelijke meer. En ja, de problemen rond de energiehuishouding hebben – ik ben geen technisch onderlegde persoon wat dat betreft – hebben ermee te maken dat het concept, zoals het is opgesteld oorspronkelijk en uitgevoerd, ervan uitging dat het ... (overschakelen naar bandopname 2) ... een gebouw was, dat ja, werkt van 9 tot 5, allé, laat ons zeggen van 8u. 's morgens tot 8u. 's avonds, maar niet 24 uur de klok rond zoals dat met het politiehuis of toch die delen van het politiehuis het geval is. Dat is een eerste element, waarom dit noodzakelijk is. Twee, herinner u de periode van de aanslagen en ook de aanslagen dus op politiekantoren en politiemedewerkers.

Toen de noodzaak is gebleken om dus ook de veiligheid van onze medewerkers te verbeteren en te verzekeren. Dat is een tweede imperatief, die voorligt voor deze opdracht. En drie natuurlijk, een klantvriendelijker onthaal, ook met een stuk meer respect voor de privacy voor de bezoekers van het politiehuis. Dus ik begrijp en ik kan ook voor een groot stuk de bekommernissen van de collega's volgen, maar ik vind het een beetje jammer dus, dat dit dan toch niet eenparig kan worden goedgekeurd.

VOORZITTER: Goed, kunnen we overgaan tot de stemming? Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid, de sp.a en het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Punt 13, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, vertegenwoordiging in het adviescomité "wijk-werken", goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 14, zakelijke rechten, KU Lokaal Sinaai vzw, renteloze lening met hypothecair mandaat, voorwaarden akte, goedkeuring.

DE BRUYNE: Ja, toegelicht in de commissie en geen vragen.

VOORZITTER: Nu vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Ah nee, ik zag nog iets. Ja goed, mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Sorry, we hebben al verschillende keren de opmerking gemaakt wat betreft het domein rond de sporthal. Wat betreft de parkeergelegenheid. Ik zou toch willen vragen om toch te onderzoeken om daar vooral meer parkeergelegenheid te creëren. Ge zit daar met de voetbal, ge zit met de KLJ, ge zit met het jeugdhuis, de sporthal. Het is daar een ramp als er iets te doen is wat betreft het parkeren. Ik heb ook indertijd tussengekomen om daar voldoende parkeerplaats te voorzien als men die gronden gewijzigd heeft van bestemming. Tot hiertoe vind ik daar niets van terug, maar het is toch, allé, toch belangrijk dat men dat bekijkt om daar de nodige parkeerplaatsen te voorzien in de omgeving van de sporthal.

VOORZITTER: Dat nemen we mee. Maar het gaat nu over de renteloze lening denk ik. Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 15, rooilijnplannen, ontwerp rooilijnplan Luitentuitstraat, voorlopige vaststelling. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, er zijn drie rooilijnplannen op deze agenda. Die zijn alle drie toegelicht op de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Goed. Zijn er nog opmerkingen? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, rooilijnplannen, ontwerp rooilijnplan Heimolenstraat – Kiemerstraat – Weverstraat, voorlopige vaststelling. Kan dat via dezelfde stemming? Oké, eenparig. Punt 17, rooilijnplannen, ontwerp rooilijnplan Gentstraat – Nauwstraat, voorlopige vaststelling. Op dezelfde wijze? Oké, eenparig. Punt 18, straatnamencommissie, aanstellen leden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, daar is niet veel bij toe te lichten, denk ik, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, goed. Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 19, intergemeentelijk project ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid, toetreding, goedkeuring. En dat is besproken bij schepen Henne.

HENNE: Ja, dat is inderdaad besproken in de commissie in aanwezigheid van de directeur van Interwaas.

VOORZITTER: Zijn er vragen of opmerkingen? Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 20, urbanisatie, Puitvoetstraat. Dat is al vermeld. Misschien kunnen we ... Er moet nog over gestemd worden of hebben we de twee samen gestemd? Oké, akkoord. Punt 21, bovenlokaal cultuurbeleid, oprichting van een intergemeentelijk samenwerkingsverband in de schoot van Interwaas, gemeentelijke bijdrage, cultuurnota, subsidieaanvraag, goedkeuring. Dat is mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Leden van het college, collega's, wij zijn als partij ook op andere niveaus altijd, allé, altijd, van in het begin een koele minnaar geweest van dit nieuwe decreet op de bovenlokale cultuurwerking. Eigenlijk komt het erop neer, dat dit decreet bedoeld is om het hiaat, dat het wegvallen van de provinciale werking inzake cultuur, om dat op te vullen inclusief de daaraan verbonden subsidies. Om echt in aanmerking te komen op één en ander, bv. de subsidies, moeten er nieuwe lokale verbonden worden uit de grond gestampt of samengevoegd of geconstrueerd. Anders kunnen er vanuit Vlaanderen blijkbaar geen subsidies worden toegekend. Wat stellen wij dan vast? Dat één en ander moet afgerond zijn tegen vóór 1 oktober. Dus we zijn vandaag 27 september en dat is dus kort dag. Wij stellen vast, dat natuurlijk dit nieuwe decreet al een tijdje is goedgekeurd in het Vlaams parlement en al een tijdje in voege is. Niet alleen goedgekeurd, maar in voege. Dus dan vragen wij ons af, hoe dat komt dat men zolang heeft gewacht om dus dit op Waas niveau samen te krijgen.

We hadden een samenwerkingsverband Wacco, dat ophoudt of opgehouden heeft te bestaan, waarbij mits een kleine correctie dit verder in een nieuw verbond had kunnen worden geconstrueerd. Wat heeft men gedaan? En dat is volgens ons de gemakkelijksoplossing geweest. Wetende dat bv. de Erfgoedcel en de bibliotheekwerking reeds voor een gedeelte, niet voor een gedeelte, maar onder de vleugels van Interwaas was ondergebracht, heeft men dus heel het cultureel spectrum bij deze onder de vleugels van Interwaas gebracht. Hebben we iets tegen Interwaas op zich? Neen. Maar wij stellen vast, collega's, dat Interwaas op dit ogenblik niet alleen voor Sint-Niklaas, maar in heel het Waasland wel een serieus bastion aan het worden is. Als ik zie welke verantwoordelijkheden en taken ze allemaal op zich hebben genomen of hebben gekregen, ruimtelijke planning, verkavelen, huisvestingsprojecten, bedrijventerreinen ontwikkelen, ontwikkelen van woongebieden, wegmarkeringen, reinigen van rioolkolken, welzijn en nu nog cultuur. En dan stel ik vast, dat men al jaren, al jaren de mond vol heeft over ja, de gemeentelijke autonomie, terwijl we aan de andere kant vaststellen, dat heel wat gemeenten – waaronder dus ook Sint-Niklaas – een aantal toch belangrijke bevoegdheden afschuift naar het niveau van een intercommunale, in deze Interwaas, waarbij dan voor een groot stuk de gemeentelijke controle nihil is of wegvalt. Hebben we iets tegen een bovenlokaal samenwerkingsverband op zich? Neen. Maar wij vragen ons af, zelfs wetende dat Interwaas daar speciaal personeel voor moet aanwerven, wij vragen ons af of dit wel de juiste manier is. Het is omwille daarvan, dat wij het samenwerkingsverband met Interwaas niet zullen goedkeuren. Wat niet wil zeggen, dat wij inderdaad toejuichen dat er een bovengemeentelijk raakvlak is tussen de verschillende Wase gemeenten.

VOORZITTER: Oké, ik ga eerst nog mijnheer Maes en dan nog mevrouw Bats. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn zelfs geen koele minnaars van dat decreet bovenlokaal cultuurbeleid. Wij zijn daar helemaal geen minnaars van. En ik wil dan even iemand van een meerderheidspartij, meer bepaald Bart Caron van Groen citeren over dit ontwerp. En hij zegt “Het lokaal cultuurbeleid is door Vlaanderen uit haar warme nest geduwd, kil en koel helemaal op schema met het genadeloze vrijemarkt denken”. Dus dat is zijn analyse van het decreet dat nu voorligt. En ik denk dat het toch niet te onderschatten is ook de gevolgen van de schrapping van de cultuursubsidies vanuit de provincies, meer bepaald dan bv. voor de amateurkunsten. En het toonaangevende culturele tijdschrift Rec:verso, die zegt heel duidelijk, allé, stelt heel duidelijk de vraag “zullen nieuwe gemeentebesturen zelf die subsidies compenseren bij fanfares en theatergroepen?”.

Ik weet niet of er al een inventaris is gemaakt van welke de gevolgen zijn voor al deze lokale cultuurverenigingen, maar het lijkt mij toch de moeite om dat eens na te kijken en om te zien of dat de cultuurverenigingen in onze stad niet in de problemen brengt. Ik denk ook, dat het erg belangrijk is, allé, vast te stellen dat de subsidies van BiblioWaas en Wacco worden geschrapt. En dat is absoluut geen goeie zaak, dat is zelfs een hele slechte zaak. Een ander aspect is dat de middelen, die vanuit de Vlaamse pot naar de gemeenten worden gegeven op vlak van cultuur, dat die niet meer geormerkt worden. En we vragen dan ook als de middelen, die daar vanuit de Vlaamse pot worden gegeven, eigenlijk vanuit cultuur, dat die ook binnen de stad zouden worden geormerkt en dat die zouden worden gebruikt voor de culturele ja, activiteiten en verenigingen. Dus, wat betreft het voorstel dat nu voorligt voor de Wase bovenlokale organisatie, dat beschreven staat in deze brochure, wij zijn daar absoluut niet tegen. In de gegeven omstandigheden zijn we daar zelfs voor. En als we de inhoudelijke ambities bekijken, de 7 inhoudelijke ambities, meer werk maken van gelettertijd, elk kind en elke jongere laten deelnemen aan cultuur, basisrecht voor cultuur voor iedereen, eigentijdse vormen van participatie, dat zijn eerbare objectieven en dat is wel erg belangrijk. Maar als je dan ziet, dat daar een budget voor wordt uitgetrokken van 101.000 euro voor 10 gemeenten, dan is de vraag hoe je dat met die middelen gaat realiseren. In de brochure staat, dat men dan een halftime personeelslid gaat daarop zetten. Ja, als men een halftime daarop zet met dergelijke doelstellingen, ja, die persoon zal dat moeilijk kunnen realiseren. Ik hoor in de wandelgangen, dat er eigenlijk twee personen zouden worden opgezet. Als dat zou kloppen, ja, dan is bijna heel uw budget opgesoupeerd als ge het bekijkt. Dus welke, dus de vraag die hier is, ja, mooie objectieven die er in deze brochure worden vastgesteld, maar waar zijn de middelen om dat te realiseren? Hoe denkt men die inhoudelijke ambities te realiseren? Dus we gaan niet tegenstemmen, maar we gaan ons in deze onthouden met alle bedenkingen en vragen die we hebben bij het bovenlokaal cultuurbeleid, het decreet daarvan van de Vlaamse gemeenschap.

VOORZITTER: Mevrouw Bats?

BATS: Ja, wij starten wel vanuit een vertrouwen in Interwaas en in de nota. Maar de snelheid, waarmee dit moet gaan, zorgt toch wel voor nog wat onzekerheden. Maar ik zal wat in herhaling vallen. Er is nog geen naam, dat is altijd wat jammer. Het personeel is nog niet zo duidelijk, in welke hoeveelheid en hoe dat zal gaan. En ik veronderstel, ze zullen aansluiten bij Erfgoed en BiblioWaas, maar hoe dat zal verdeeld worden en hoe dat zal marcheren, is nog niet zo duidelijk. Inhoudelijk legt men zichzelf zeer veel op. Dus ja, zal dat wel kunnen? Maar het is allemaal al gezegd door mijn collega's. Het zijn een beetje dezelfde bezorgdheden.

Dus hopen wij – en dat is een vraag aan de schepen, die mij vanzelfsprekend lijkt, maar ik vraag ze toch – dat we zo nauw mogelijk betrokken zullen blijven en heel vaak een keer feedback krijgen van hoe het gaat en staat.

VOORZITTER: Ja, ook mijnheer Huys vroeg nog even het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Ik ga het niet hebben over het decreet, al dan niet een goed of een slecht decreet, maar ik ga het wel hebben hoe het er verder mee moet. Wat hier ter stemming voorligt, heeft belangrijke gevolgen voor het cultureel gebeuren in onze stad en in onze regio. We hadden reeds een voorbeeldrol met BiblioWaas en Wacco, de gekende uitgever van het Accenten en deze week nog in het nieuws geweest met de livestream in de woonzorgcentra. En het was minister Gatz – raar maar waar, hij was het zelf – die tijdens een debat destijds enkele jaren geleden het Waasland als toonaangevend bestempelde voor wat betreft intergemeentelijke samenwerking op cultureel vlak. Echter waren deze samenwerkingen elk op zich niet voldoende om aan het nieuwe decreet bovenlokale cultuurwerking te voldoen. Bij het begin van deze bestuursperiode zelfs wisten we nog niet de details van het decreet. Wat is de geest en wat zijn de voorwaarden om aan dit decreet te voldoen? Dit is pas in het late voorjaar meer en meer duidelijk geworden. Het was dan ook met de nodige spoed werken om voor 1 oktober 2019 klaar te zijn met het principe van de nieuwe intergemeentelijke samenwerking. Het was snel actie of geen geld. En dus opportuniteiten verliezen. Mijn dank gaat dan ook uit naar alle medewerkers van Interwaas, de verschillende cultuurcentra in de verschillende bibliotheken, die hieraan zeer intens hebben aan meegewerkt. Gezien we binnen het Waasland reeds een goede intergemeentelijke samenwerking hebben, zijnde Interwaas, lijkt het ons alvast logisch dat deze piste verkozen wordt in plaats van nog een aparte vereniging erbij, met opnieuw nog meer postjes en aparte administratie en boekhouding. Neen, het warm water moet niet opnieuw worden uitgevonden. Als er drie intergemeentelijke verenigingen zijn, die bestaan uit dezelfde gemeenten en eenzelfde gelijklopende werking en doel hebben, kun je het beter in één overkoepelende vereniging organiseren. Binnen Interwaas is er immers de mogelijkheid om een culturele stuurgroep op te starten, die over alle tien de deelnemers een samenwerking kan trekken, ter vervanging van Wacco en BiblioWaas. Dit zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit en de ambitie en de voordelen, die we in het verleden binnen deze samenwerking konden ervaren. Integendeel, het doel moet zijn nog meer ambitie te realiseren. Collega's, als ze ons in Brussel reeds een voorbeeld noemen op vlak van culturele intergemeentelijke samenwerking mogen we en kunnen we niet achterblijven. Met de inkanteling van de werking van Wacco en BiblioWaas in Interwaas creëren we een opportuniteit.

Een opportuniteit om cultuur te ondersteunen en te versterken, maar ook om cultuur nog veel transversaler in te vullen dan het reeds het geval was. Met hetgeen hier voorligt, is de NV-A alvast overtuigd dat het werk en de geest van Wacco en BiblioWaas enkel maar kunnen worden verdergezet en versterkt worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, met z'n allen bedankt voor de vragen en de opmerkingen, want er zijn natuurlijk een aantal statements wat je vindt van Interwaas en zo, maar ja, goed. Dat gaat we bij deze niet veranderen, denk ik. Wel een aantal interessante vragen. Het heeft lang geduurd, lang gewacht. Ik denk dat eind vorig jaar hier in de gemeenteraad opdracht gegeven is aan Interwaas om dat uit te zoeken. En daar zijn dan onder andere Miek De Kepper mee aan de slag gegaan om dan te kijken, is er een draagvlak op de 10 gemeenten. En inderdaad, ge moet naar een juridische structuur evolueren sowieso, wat Wacco vandaag ook is en BiblioWaas vandaag onder Interwaas deed. En dan is de optie om het binnen Interwaas te laten doen als die 10 gemeenten het daarover eens zijn toch eigenlijk wel een heel voor de hand liggende. En dat is eigenlijk gelukt. Die 10 gemeenten zien het allemaal zitten om binnen die ambitienota hun karretje eraan te hangen. Ook – en dat is de financiering, want ik doe de vragen wat door elkaar of de antwoorden wat door elkaar – dat is dan de financiering, het is een euro voor een euro. Dus je kan Vlaams 100.000 euro krijgen, maar dan moet je als 10 Wase gemeenten ook 100.000 euro tegenover zetten. Vandaar de 0,35 euro per inwoner, die ook verwacht wordt van die gemeenten. Lees voor Sint-Niklaas - Wacco betaalden we al 0,29 euro - is dat 6 cent meer. Maar voor de gemeenten, die nog niet meededen, is dat de volle 0,35 euro per inwoner, dat zij ook zullen betalen aan deze samenwerking. Personeel, er zijn een aantal mensen die daar vragen rond stelden. Ook daar gaan twee personeelsleden komen. Dat is de bedoeling om binnen de cultuur... (?) van Interwaas. Alleen is de timing daar nogal ja, noem het, je zou het problematisch kunnen noemen of strak kunnen noemen. Tot zolang dat je geen erkenning hebt van deze subsidie, tot zolang dat dat niet volledig rond is, Vlaams beslist, ja, dan kan je ook nog geen personeel aanwerven. Dat is zowat het verhaal van het kip en het ei. En ik denk dat rond Nieuwjaar – en dat is de bedoeling om al veel verder de procedure te starten – om iemand aan te werven. Binnen Interwaas is echter de opportuniteit gekomen of het jammere hé, dat diegene die voor BiblioWaas werkte gestopt is en daar ondertussen een vervanging voor voorzien is. Dus in weze binnen de middelen van BiblioWaas is een vervanging voorzien die u vandaag al halftijds bezig is met dit cultuurdecreet vorm te geven op dat bovenlokaal werkingsverband. Dus vandaar misschien die halftijdse, die iemand in zijn hoofd had.

Het is inderdaad de bedoeling finaal om met twee mensen vanuit Interwaas op dit bovenlokaal te werken. Dan overloop ik nog eens. Dat is personeel. De cultuursubsidies, want ik zeg ja, het punt is zeer uitgebracht gebracht denk ik op mijn commissie. En een aantal vragen, die je terecht stelt, zijn daar toch wel beantwoord denk ik. Maar wat ook de subsidiëring betreft, inderdaad, het wegvallen de provincies heeft impact. Enerzijds is dit er een verhaal rond, dat je die bovenlokale structuren gaat wijzigen. Een ander verhaal is inderdaad ook, dat er een pot gaat komen Vlaams – of het er al is – van 7,5 miljoen euro voor projectsubsidies aan te vragen. En daar zit dan, allé, daar is ook heel wat regelgeving rond. Daar is de eerste ronde nu bezig eigenlijk denk ik, als ik mij goed geïnformeerd heb. En dan daarnaast hebben ze de VLAMO's en de Opendoeken van deze wereld, de koepelorganisaties voor toneel, harmonieën. En die koepelorganisaties hebben ook meer middelen gekregen vanuit die pot. Het is ook de bedoeling dat die koepelorganisaties met die centen iets gaan doen. En daarmee onder andere ook de harmonieën een stuk ondersteunen. Maar voor de harmonieën weet ik het toevallig – toevallig zal dat niet zijn, zeker – maar weet ik het toch en dat is dat er 400.000 euro vroeger vanuit de provincies naar de harmonieën ging, Vlaanderen en dat de koepelorganisatie daar 200.000 euro nu krijgt. En dus eigenlijk via die middelen opnieuw die harmonieën kan ondersteunen. Dus dat is de volledige puzzel. Maar ja, dat is halvering, dat is halvering langs die weg en dan kunnen ze in sé mee hun karretje aanhaken met die projectsubsidies. Dat is de nieuwe idee van het decreet. En daar mogen wij blij of ongelukkig van worden, ik doe dat niet. Ik steek daar mijn energie niet in. Het zij zo. Dat is zo. En het zal niet zo zijn, dat de gemeente per definitie het verschil zal bijpassen. Dat gaan we niet per definitie doen. Wat we wel willen doen en daarvoor is dat bovenlokaal cultuurdecreet ook, kan dat een hefboom zijn om die projectsubsidies binnen te kunnen halen, ook voor die verenigingen, gaan we kijken, want daar is samenwerking, dat is bovenlokale mode, er is gelaagdheid nodig in dat soort projecten, gaan we kijken of die daar iets kunnen betekenen om daar de projecten voor te schrijven voor uit te dokteren om ook langs die weg nog middelen naar die verenigingen te kunnen krijgen. Daarmee heb ik ook wat gezegd, dat die ambitie er is. Want het klopt hé. Als je de telling maakt, zelfs als je 200.000 euro, daar 2 personeelsleden van betaald, dan zijn de middelen niet fantastisch, fantastisch, dat is heel duidelijk. Maar het zou eigenlijk de bedoeling moeten zijn, dat die mensen erin slagen om een aantal projecten naar het Waasland te halen vanuit die 7,5 miljoen. En op die manier projecten kan doen, meer als alleen voor één gemeente. En dat is ook weer het decreet dat zegt bovenlokaal, meerdere gemeenten, gelaagdheid. Dus het is de eerste opdracht, denk ik, van die twee mensen, die dan vanaf 1 januari zouden bezig zijn, om daar creatief rond te schrijven. De naam, ja, hij is wat hij is voorlopig.

Hij is niet gewervend, maar het is cultuur regio Waasland. Met die naam doen we het voorlopig. Als daar ideeën zijn, altijd welkom. Ik denk dat ze er wel iets rond zullen doen. Het meest spannende idee, dat ik gehoord heb, daarrond was Wasco. Oké, voor wat het waard is. Dan kijk ik nog eens. Ik heb de centen gezegd, personeel gezegd, de niet-geormerkte middelen. Maar, Jef, dat is al een decreet vroeger zeker hé. Dat is Vlaams. Die zijn allemaal toegewezen geweest naar die gemeenten. Daar is in de vorige legislatuur een duidelijke keuze gemaakt in Sint-Niklaas om het beleid, dat er was, met die middelen voort te zetten. Dus die zijn ook toegewezen terug aan die verschillende jeugd, sport, cultuur. En dat beleid op zich is binnen Sint-Niklaas niet veranderd. En dat is geormerkt, ja, per definitie hé. Door het feit dat je er acties en budgetten voor voorziet, zit dat verankerd hé. En dat zullen we in december terugzien, dat die verankering blijft. Daar gaan geen grote wijzigingen zijn of grote verschuivingen. Als naar jeugd, als naar cultuur, als naar sport, dat ga je niet zien. Dus op dat vlak zal er continuïteit zijn in het beleid. De nauwe betrokkenheid, Ilse, ja, daar kun je vanop aan. Iedere commissie vrij om het te vragen, maar ik zal zelf ook wel proberen de situatie te volgen en spontaan te brengen. Dus, daar mag je mij sowieso op aanspreken. Dat is ook de bedoeling. Het heeft geen zin. We hebben draagvlak nodig voor dit decreet en deze uitvoering ervan. Dus laat dat heel duidelijk zijn. Zo breder dat het gedragen is, zo beter.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is de PVDA. Punt 22, sluiten samenwerkingsovereenkomst rond het tandzorgproject Tand-em met het Verbond der Vlaamse Tandartsen, Henry Schein Belux en Zorgpunt Waasland, goedkeuring. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Waren er nog ... Ja, mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes? U mag van mijnheer Wymeersch.

MAES: Dank u wel. Nee, wij zijn erg blij dat dit proefproject van Tand-em, dat dat ook de komende 2 jaar kan verdergezet worden. Waarbij dus dat de toegang tot kwaliteitsvolle en betaalbare tandzorg voor mensen in armoede de komende 2 jaar wordt gegarandeerd. Ik denk dat hier toch ook wel een pluim, allé, dat de Vlier als wijkgezondheidscentrum en als pionier van dit project absoluut een pluim verdient. Ik denk dat het ook een goeie zaak is, dat het op een neutrale plaats terecht komt. De vraag is – en dat is toch misschien een uitgelezen moment om te kijken of dit project niet kan uitgebreid worden – we zouden dus willen vragen om te onderzoeken of het niet kan uitgebreid worden naar iedereen, die een kanspas heeft.

Zodanig dat ook andere mensen, die niet zo direct bij De Vlier patiënt zijn, toch gebruik kunnen maken van dit initiatief. Want wij vinden dat toch wel erg belangrijk, dat niet alleen de geneeskundige zorgen, maar ook de tandzorgen, dat die bereikbaar zijn voor iedereen. Wij als PVDA hebben in 1979 geneeskunde voor het volk opgericht. En ik moet zeggen, de voorbije weken zijn wij allemaal getuige geweest van de affaire met Pia en wat ook met andere kinderen, wat de Big Pharma eigenlijk aan prijzen vraagt. Dus ik denk dat het nog eens dit project, waar eigenlijk betaalbare gezondheidszorg naar voor schuift, dat het een tegengewicht vormt tegen heel die dure geneeskunde en die Big Pharma, waar we toch mee geconfronteerd worden. Dus wij gaan dit voorstel steunen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Een paar opmerkingen. Inhoudelijk hebben wij niets tegen dit project. Zeker niet omdat tandzorg en tandheelkunde niet direct één van de meest goedkope behandelingen is in het medische spectrum. Waar we echter wel vragen bij hebben, is de plaats en de manier waarop dit wordt ondergebracht, nl. in De Plataan. De Plataan, dat als gebouw eigendom is van het OCMW, maar waar dus het OCMW als ik mij niet vergis of de stad of een afgeleide of ge kunt ze samen bekijken, nu gaat tussenkomen voor de inrichting, de herinrichting, de opkalefatering van de locatie, van de lokalen waarvan men wil gebruikmaken voor dit tandzorgproject. In de overeenkomst tussen Zorgpunt en het OCMW en de stad is de aankleding binnenskamers – ik zal het binnen intra muros – een taak van Zorgpunt. Dat is een taak van Zorgpunt. En is het niet de taak van de stad en/of het OCMW om binnenskamers de herstellingen, de aankledingen of de verfraaiingen te doen. Met andere woorden, samengevat, één, we zijn zeker niet tegen dit project, ook niet op die plaats, maar we vinden het vrij raar, dat wij als stad en/of OCMW opdraaien voor de kosten voor de aanpassing van de lokalen én dus automatisch bijna onder het toezicht vallen van Zorgpunt. Zorgpunt, dat we nog belangrijker maken dan het eigenlijk is, zonder dat wij na minder dan één jaar al enige evaluatie hebben op de werking van Zorgpunt. Ik zal daar met mijn fractie uitgebreid over tussenkomen bij de budgetbesprekingen. Maar u maakt van Zorgpunt nog een grotere lemen reus als hij vandaag al is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ah, mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, misschien kort toch tussenkomen om te zeggen, dat wij het project uiteindelijk ook wel zeer genegen zijn. En mijn vraag meer specifiek, ik maak geen deel uit van de commissie, is of dit een opstap is naar ook mondzorg voor senioren. Dat was toch een punt, dat wij destijds met onze fractie in de voormalige OCMW-raad nog aangebracht hebben. Gewoon de stand van zaken wat daarin is inzake onderzoek en mogelijkheden. Dank u wel.

VOORZITTER: Mijnheer Merckx?

MERCKX: Ja, ik wil toch ook eventjes reageren op wat er allemaal gezegd wordt. Dus de puntjes op de i. Het is niet De Vlier, die het initiatief genomen heeft hiervoor hé. Het is eigenlijk de vereniging van Vlaamse tandartsen enerzijds en Henry Schein, dat is een firma van tandheelkundig materiaal, die eigenlijk – allé, dus een multinational – die eigenlijk zegt wij gaan een bepaald deel van onze winst gebruiken om sociale projecten op te zetten. En dat zijn eigenlijk de initiatiefnemers geweest, die dan een lokaal gevonden hebben naast De Vlier inderdaad. Ik wil verder ook benadrukken, dat er ook, allé, dat het de inzet is van tandartsen van Sint-Niklaas, die bij dit belangloos en met heel veel sociaal engagement toen eigenlijk hé, dat is toch ook wel belangrijk, dat ge rekt daar op mensen, die een drukke praktijk hebben en dan toch nog een dag, twee dagen per maand zich inzetten in dit project. En ten slotte wil ik ook opmerken, dat er ook tandartsen zijn, die niet in het project zitten, maar wel geconventioneerd werken en met een allé, sociaal hart ook werken en dus mensen ontvangen en proberen de tandzorg toegankelijk te maken en laagdrempelig te maken net zoals er ook veel huisartsen, alle huisartsen bijna, ook mensen met een omniostatuuat aan 1 euro helpen en niet in een wijkgezondheidscentrum, maar in een privépraktijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Merckx. Schepen? Ah, nog even het woord aan de heer Ghesquière.

Ghesquière: Ik ga dat heel kort doen, want ik ben penningmeester van De Vlier en ik moet dus op dat vlak zeker en vast geen vermenging doen. Maar om de waarheid toch geen geweld aan te doen, De Vlier heeft uiteraard in het verleden daar wel zijn logistieke steun voor gegeven. En die hebben dat ook zeg maar aangemoedigd, want het begin van alle gezondheidsverzorging begint op manier van spreken in de mondverzorging en in de tandverzorging. Daar moet ik de dokter geen uitleg over geven. Maar dus, het is wel absoluut noodzakelijk om zeg maar wijkgezondheidscentra op dat vlak toch niet zomaar af te doen als zijnde ... Ge kunt dat vervangen door privé en waar mensen voor 1 euro terecht kunnen. Ik vind wel dat deze raad mag weten, dat er nog altijd zo'n 4.000 patiënten in De Vlier terecht kunnen. En gelukkig maar, want het is potverdorie een heel groot probleem voor mensen, die leven op de rand van de armoede, waarvoor ik verder dus geen pleidooi wil houden hier.

MERCKX: Dat heb ik ook niet gezegd hé. Ik denk dat de verdiensten van De Vlier voor mij heel duidelijk zijn en ook dit project. Ik heb daar van in het begin mee aan de kar getrokken en Sofie volop gesteund om dit te realiseren hé.

VOORZITTER: Ja, dank u wel allemaal. Dan geef ik toch nog even het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, ik denk dat het vooral, allé, zoveel vaders en moeders heeft in die zin, dat er vanuit Polsslag, waar ook De Vlier inzat, maar ook andere organisaties eigenlijk ja, allang het signaal kwam van die tandzorg. Dat is toch een hele moeilijke. We krijgen onze cliënten niet doorverwezen. En dan hebben we lang geleden, denk ik, een jaar of 4 geleden of 5 al, hebben we zo'n eerste vergadering gehad met VVT, andere tandartsorganisaties, De Vlier was erbij, alle partners. En dan is er toen niets uitgekomen, maar iedereen beaamde wel het probleem. En dan kwam het project van Henry Schein en de VVT. En omdat zij de nood van toen wisten, hadden ze zoiets van we willen een project doen. En dachten ze aan Sint-Niklaas, omdat die eerste vergadering er al was geweest, waar wij eigenlijk toen zeiden van we hebben een probleem en er is geen oplossing. Dus van in het begin zijn er verschillende partners, die hier allemaal genoemd zijn, betrokken. Aanvankelijk had De Vlier dan gezegd "dat kan bij ons", maar De Vlier heeft dan in het begin van het jaar of ergens in de lente gezegd van kijk, we hebben eigenlijk omwille van het stijgend aantal cliënten ons lokaal terug nodig. En dan hebben wij een vergadering gedaan met de VVT, die dan toch een hele belangrijke partner zijn. En die zeiden van ja, als ge het ons vraagt, we hebben zowat zitten denken is dat goed gewoon in een kantoor ergens of zij zeiden voor ons kijk, voor ons lijkt het een hele zinvolle om het in een woonzorgcentra te doen, omdat wij ook in ons hoofd spelen met die doelgroep van senioren. Ik heb dan gebeld naar de directeur en gezegd van kunnen jullie ons uit de nood helpen, hebben jullie nog een plaats en dan denk ik, Frans, dat ja, ze hebben ons wel een beetje uit de nood geholpen, dus ik heb zoiets van de inrichting, ze hebben er een aantal lokalen leegstaan, dat de inrichting dan voor ons is, vind ik op zich een logische. Trouwens ja, moesten zij de inrichting doen, dan wordt dat toch uiteindelijk doorgerekend. Henry Schein verplaatst wel zelf de stoel. Maar zo de leidingen en de opfrissing van het lokaal is inderdaad voor ons. Dus ik vind dat, het zou niet logisch zijn mochten wij dan het Zorgpunt ook nog verplichten om te zeggen van wij mogelijk eigenlijk hun lokalen gebruiken. De expliciete koppeling met senioren is ook wel hetgeen wat allé, wat VVT de vraag heeft doen stellen om het dan in, voor een woonzorgcentrum te kiezen. Er loopt nu al een project van Gerodent en eigenlijk is het de bedoeling dat de mensen, die niet met Gerodent, allé, voor Gerodent in aanmerking komen en die geen vaste tandarts meer hebben, dat die mee in het project zouden kunnen komen. En het is nooit zo geweest, dat alleen de cliënten van De Vlier terechtkonden. Iedereen met verhoogde tegemoetkoming kan terecht, maar de toeleiders zijn De Vlier of via het OCMW. Dus eigenlijk van in het begin zijn ook cliënten, die niet bij De Vlier cliënt waren, konden in het project instappen.

Dus dat is een beetje, allé, het is op de commissie toegelicht, maar op zich zijn het altijd ook de groepen gewoon verhoogde tegemoetkoming. Maar ge kunt niet rechtstreeks aanmelden. Het is altijd ofwel via De Vlier ofwel via het OCMW.

VOORZITTER: Goed. Kunnen we dan overgaan tot de stemming? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Dan zijn we toegekomen aan de aanvullende punten en voor het eerste punt geef ik het woord aan de heer Wymeersch in verband met ... Excuseer?

MAES: Mevrouw de voorzitter, is het misschien mogelijk om de punten 5 – mijn interpellatie over het Driegaaibos, wat eigenlijk over hetzelfde onderwerp gaat – om dat samen te nemen?

VOORZITTER: Ja, dat stel ik voor dat we dat doen ja. Dat is een goed idee. Ik geef eerst het woord aan de heer Wymeersch en dan krijgt u daarna het woord. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, collega's. Enige tijd geleden werden we ook persoonlijk, maar ook door artikels in de pers gealarmeerd over dit dossier, dat dit in een nieuw, al dan niet gevorderd stadium zou zitten om dit van de grond te krijgen. En ik heb niet alle persartikelen meegebracht en gekopieerd, in omgekeerde volgorde gekopieerd en meegebracht, maar eentje toch en dat is vrij dubbelzinnig. Dubbelzinnig in die zin, dat de schepen, de bevoegde schepen van ruimtelijke ordening zich duidelijk uitspreekt over één gedeelte van de al dan niet te ontwikkelen zone, nl. het bospark of het bos, waardoor de andere zone, waar eventueel – ik zeg wel eventueel en ik kom daar straks op terug – de woningbouw zou gebeuren, dat er zich daar niet als dusdanig over uitspreekt. Wij zijn dus in de documenten gedoken en het is een vrij lijvig dossier moet ik zeggen en we hebben een aantal stukken bekeken en ik heb ook een aantal stukken ter staving meegebracht. Ik zal er soms wel eens naar verwijzen en eventueel uit citeren. Het gaat hier in feite over een ontwikkelingskader van een bestaand masterplan, goedgekeurd niet door deze gemeenteraad, maar door een vorige gemeenteraad, niet door dit college, maar door een vorig college, een masterplan houdende dus de ontwikkeling van de Colruytsite en de site Smisstraat en Molenhoek, euh Driegaaienhoek. Het is een zeer oud dossier. Allé, zeer oud, het is een vrij oud dossier, want het eerste verslag in het college van burgemeester en schepenen dat ik teruggevonden heb rond deze is van 17 oktober 2011. Waarbij dus reeds wordt ingegaan op de vraag van de eventuele ontwikkelaars om te kijken wat zij kunnen en vooral wat zij niet kunnen. Goed, ik ga de naam van de ontwikkelaar, mevrouw de voorzitter, collega's, niet noemen voor alle veiligheid, alhoewel dat die door iedereen hier genoegzaam bekend is, maar dus 17 oktober heeft het college van burgemeester en schepenen het de eerste keer behandeld en een aantal opmerkingen geformuleerd.

Maar dan plotseling krijgen we een brief in handen of zit die ten minste in het dossier, een brief hier toegekomen ten stadhuize op 9 februari 2012, dat is dus nauwelijks 4 maand later, van de eventuele ontwikkelaar, die dus de aanvraag heeft gedaan om binnen dit masterplan één en ander te ontwikkelen. En ik citeer “Geachte, bij deze willen wij jullie danken voor het vertrouwen, dat u stelt in onze projecten ...” – want het gaat over twee projecten, het andere project was Filteint, maar daar spreken we hier vanavond niet over – “... die wij in samenwerking met jullie hebben mogen ontwikkelen, hebben mogen ontwikkelen. Zoals wij allemaal hebben kunnen lezen in de krant van 23 januari 2012 ...” – daar heb ik geen verslag van teruggevonden, maar men verwijst hier naar 23 januari 2012 naar een verslag van het college van burgemeester en schepenen – “... hebben wij uw akkoord gekregen dit volgens de onze voorgelegde studie en volgens onze inplanting om 120 appartementen te bouwen”. Goed. Wij nemen daar akte van. En dan stellen wij ons toch al vragen, dat op basis van het nauwelijks goedgekeurd masterplan, waar ik seffens nog eventjes op alludeer, dat men plotseling al van de geplande ontwikkelaar reeds een bedankingsbrief krijgt voor de toezeggingen, die al dan niet zouden gedaan zijn. Op 27 april 2012 wordt deze gemeenteraad als instrument – niet in deze samenstelling – geconfronteerd met het masterplan, dat moet worden goedgekeurd. Het ging niet alleen hierover. Het ging ook misschien hoofdzakelijk vooral over de inplanting van de Colruyt, maar de ontwikkeling van dit blok, park, woonuitbreiding zat daar wel degelijk in. Twee fracties hebben daar tegengestemd, goed onderbouwd. Dat waren zoals u kan verwachten onze fractie, maar dat was ook de toen nog niet open, maar wel al bestaande Vld, bij monde van één van de huidige schepenen van dit college, die dus ook zwaar fulmineerde tegen de ontwikkeling van deze hoek en de inplanting van de Colruyt. Ik neem aan, dat het inzicht, dat men toen had op die banken vandaag niet gewijzigd is. Maar het masterplan werd dus goedgekeurd met slechts 14 tegenstemmen. Op 11 februari 2013 betuigt het college zijn akkoord en op 17 februari 2014 is er een akkoord met de ontwikkelaar. Ik heb dat hier allemaal bij, ik ga dat niet in extenso citeren, mevrouw de voorzitter. Maar het is wel interessant één brief daarbij te halen, een verbintenis, een verbintenis tussen de geplande ontwikkelaar en een aantal grondeigenaars op deze site, waarbij staat letterlijk – het is dus een verbintenis tussen deze twee partijen – en ik citeer, zij stellen samen hetgeen dat volgt vast “De stad Sint-Niklaas ...” – luister goed, collega’s – “... heeft de intentie om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken om de gewenste beleidsdoelstellingen om te zetten in verordenende voorschriften”. Dus wat staat daar? Dat de stad eventueel de intentie heeft op basis van een goedgekeurd masterplan. Nu, een intentie is nog niet een vaststaand plan en vast goedgekeurd. Intentioneel kan men in feite niets eigenlijk gaan sturen of gaan bepalen. Ondertussen is het dossier heel wat verder.

Er zijn al vergaderingen geweest met ruimtelijke planning, met de brandweer, natuur en mobiliteit. En dan komen wij, dan krijgen wij een aantal weken geleden in de pers de houding van de huidige schepen van ruimtelijke ordening. Het gaat hier dus, collega's, over een masterplan. Een masterplan dat volgens mij een kader creëert, maar waarvan men, dat men ofwel kan wijzigen ofwel van tafel vegen ofwel nog iets anders mee doen. Weet ik veel wat. Maar wat mij wel opvalt, is dat er hier eigenlijk twee agenda's gevolgd worden, nl. aan de ene kant specifiek rond dit dossier en aan de andere kant – en dan kom ik in een algemene visie terecht – over de nood, al dan niet het nut van bijkomende inplantingen van woonegelegenheden, zeker op die plaats. Want als ik – en ik heb ze allebei bij – de woonbeleidsplannen neem vanuit 2011 aan de ene kant en 2018 aan de andere kant, dan valt mij toch bepaalde dingen op. In het woonbeleidsplan van 25 oktober 2011 staat deze site aangeduid als een potentiële mogelijkheid om in de toekomst eventueel te ontwikkelen. 2011, terwijl nauwelijks een paar maand later, begin 2012, het college van burgemeester en schepenen de principiële goedkeuring geeft om met het plan aan te ... (?). U kunt dit, wie de boeken nog thuis heeft, dit staat allemaal te lezen, samenvatting blz. 91 tot en met 95 van het woonbeleidsplan van 2011. In het nieuwe woonbeleidsplan van 7 juni 2018 staat op blz. 82 dat er eventueel 78, de bouw van 78 appartementen in aanmerking komt. Alhoewel dit dossier slechts in onderzoek is en men moet rekeninghouden met het feit dat er voldoende mogelijkheden zijn en dit niet echt noodzakelijk is. Blz. 82, neem het woonbeleidsplan er gerust bij. In datzelfde plan staat op blz. 152 nog straffere dingen over dit perceel of deze percelen, dat deze absoluut niet zijn opgenomen in de voorziene planning. Dus aan de ene kant hebben we de ontwikkeling via het college van burgemeester en schepenen, via de opmaak en de goedkeuring van het masterplan en aan de andere kant hebben we beleidsplannen, die worden gemaakt aan de hand van niet al te goedkope studies, waarbij dus men zegt van het is niet nodig, er is al voldoende, er is potentieel, maar we liggen er op het ogenblik niet wakker van. Wat is het nu? Dat vraag ik mij af. Wat is het nu? Wat gaat u, schepen, met dit masterplan doen? Wat is de stand van zaken? Want ge moet rekenen, dit masterplan is opgemaakt in een tijd, dat er nog geen sprake was op dat ogenblik van de inplanting van AZ Nikolaas een paar 100 m verder. Is opgemaakt op het ogenblik dat er geen sprake was van de uitbreiding van een industrieterrein enkele 100 m verder. Dus met andere woorden, de mobiliteitsproblematiek zal er op dat stuk, op die kruispunten in deze wijk zeker niet op verbeterd zijn, integendeel. Eén. Ten tweede, ik verwijs naar de beide woonbeleidsplannen, die duidelijk aantonen dat met hetgeen dat gepland is, men ruimschoots voldoende heeft voor de eerstkomende 10 à 15 jaar om aan de woonbehoeften tegemoet te komen.

Ten derde is er de politieke ontwikkeling, waarbij ik iedereen – en de discussie heeft zich hier in de gemeenteraad afgespeeld, is het nu vorige maand of twee maand geleden – de discussie over de vergroening, hoeveel 10.000-en bomen dat er gingen en zouden en moeten bijkomen. En dan zeg ik, er is een volledige verandering in de geesten en een andere visie op de ontwikkeling van een en ander. En dan vraag ik, collega's en leden van het college en speciaal de schepen van ruimtelijke ordening om eens te beginnen met een nieuw blad. En ge moet niet zeggen van dit kan en dit kan niet. Ge moet zelfs geen politieke moed hebben hé, geen 5 minuten politieke moed, maar gezond verstand. Als men weken aan een stuk ijvert en vanuit verschillende fracties voor vergroening, voor behoud van de groene ruimte of dat nu in een bos is van 80.000 bomen, zoals de collega's van de sp.a voorstellen of een gedifferentieerd beeld zoals men uit het college naar voorbrengt, het maakt mij niet uit, maar als men deze site wil ontwikkelen, ge hebt daar open ruimte, die groen is, vergroen ze, verbost ze, maar zet daar dus geen 120 appartementen. Die hier zelfs niet worden aangehaald in de verschillende woonbeleidsplannen, want daar is maximum sprake van 78. Ge zult zeggen 78 appartementen of 120 appartementen is niet veel. Het is niet alleen dat hé. Ge moet daar de bijkomende parkeerplaatsen bij hebben, ge moet daar de bijkomende wegenis bij hebben, enz..., enz... Het is dus heel, buiten het bos wordt heel deze site of toch praktisch de helft van de site quasi helemaal gebetonneerd. Dus ik zou zeggen, schepen, neem uw verantwoordelijkheid, in uitbreiding, college, neem uw verantwoordelijkheid. Het is een masterplan, u hebt het masterplan H. Heymanplein ook gehad. Dat is van tafel geveegd. Men is opnieuw begonnen met een nieuwe lei. U kan dit ook doen hé. U kan perfect hier een nieuw plan op tafel leggen, waar men rekening houdt met de verzuchtingen van de buurt. Waar men rekening houdt met de veel drukkere mobiliteitskwestie, mobiliteitsafwerking die er zal zijn. En men kan rekening houden niet alleen met de verzuchtingen van de bevolking, maar ook met de politieke en ideologische en maatschappelijke inzichten, die in heel deze raad aan de orde zijn. Dus ik vraag u als meerderheid politieke moed en veeg dat masterplan van tafel en begin opnieuw.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes?

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn ook in dat dossier gedoken en wij zijn ook naar dat masterplan 2012 gaan kijken. En het gaat dus inderdaad over 2 zones, waar we nu over spreken. In het zoneringsplan gaat het over de zone 1 wat het huidige bos betreft. Dat is een bos van iets meer dan 7.000 m² en waarin dat hier staat beschreven, dat er zou kunnen gebouwd worden. Zou kunnen, maar dat wil niet zeggen, dat dat moet. Zou kunnen gebouwd worden op de oppervlakte van de vervallen villa, die daar staat. Dat is 350 m². U heeft gezegd in de pers, meer bepaald in Het Laatste Nieuws, dat u dat bos wil behouden.

Dat is een heel nobel streven, maar tegelijkertijd zegt u, dat u wel zou toestaan dat daar die 350 m² zou gebouwd worden. Dus wij begrijpen dus niet hoe u die twee zaken rijmt. Hoe u die bouw – want dat staat dan wel ook in het masterplan - dat daar een bouw van drie bouwlagen zou kunnen opgericht worden voor een gemeenschapsfunctie. Dat is niet direct appartementen en dergelijke meer, maar soit. Dus er zou kunnen gebouwd worden, maar u weet ook, dat als u daar 350 m² gaat bebouwen, dat daar nog eens het dubbele daarvan sneuvelt aan bomen voor de omliggende omgeving en dat daar, want daarmee maakt de Willemen Group – en ik ga daar toch maar wel de naam opplakken – dus reclame op zijn website, dat dat in een bosomgeving ...

VOORZITTER: U mag de naam eigenlijk niet vernoemen in een openbare zitting.

MAES: Ja, de bouwpromotor maakt daar op zijn website ...

VOORZITTER: Ja, maar goed. Dat zijn de regels. Als er een ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, maar de ontwikkelaar maakt nu al reclame op de hoek zelf, kortelings te koop, enz..., enz...

VOORZITTER: Dat is waar, maar de regels die hier gelden, moeten wel gerespecteerd worden.

MAES: Maar dat is niet de kwestie. Waar ik het wil over hebben, is dat wij als u daar toelaat om te bouwen, dan mag u ervan zeker zijn, als men dan de promotie maakt dat men een appartement heeft in een groene omgeving, dat ook dat bos nog gaat uitgedund worden om dat toegankelijk te maken voor de bewoners. Dus wij zouden willen vragen als PVDA om dat bos integraal te behouden en op dat perceel niet te bouwen. En dat kan perfect binnen dat masterplan, maar wat ons betreft hoeft dat masterplan zelfs ook niet gehandhaafd worden en hoeft daar helemaal niet gebouwd te worden in die omgeving. Punt 2 en mijn tweede vraag is, dat aan de omheining van dat terrein hangt een spandoek “binnenkort te koop 78 appartementen in een groene omgeving”. Ik ga de naam van de ontwikkelaar niet noemen, want die staat daar wel bij. En op de website van het Driegaaiehof, want er is een website Driegaaiehof.be, staat vlakbij het centrum van Sint-Niklaas, verschijnt, “Verrijst weldra het woonproject Driegaaiehof, bestaande uit 4 residenties. Dit project is gelegen op de bosrijke site op de hoek van de Smisstraat en de Driegaaiehoek”. Dus die website, ja, ik zie hem hier openstaan. Een mooie website, heel wat promotie waarop mensen al kunnen inschrijven voor die appartementen. Dus als dat zo al wordt gepromoot, dan is de vraag toch wel welke zekerheid hebben zij al gekregen van het stadsbestuur, dat zij daar zomaar aan de slag kunnen gaan? Is daar vanuit het stadsbestuur enige garantie gegeven aan hen, dat dit project kan gerealiseerd worden?

3° punt wat ik u wou vragen, is in het masterplan staat, dat in de totale zone van wonen – en dat gaat dan over de aanliggende zone – als dat wordt gerealiseerd voor woningen, dat daar minimaal 25 % sociale woningen zouden worden gerealiseerd. In de plannen van de huidige bouwpromotor is daar niets van terug te vinden. Dus onze vraag is dan ook houdt het stadsbestuur daaraan vast of laat het stadsbestuur dat vallen? Wat is de visie van het stadsbestuur met betrekking daarop, want de nood aan sociale woningen is heel groot. Ik denk dat we het hier al verschillende keren hebben aangekaart. En als er dan toch een bouwproject zou zijn, dan lijkt het ons terecht dat wat hier in dat masterplan staat beschreven, dat die 25 % sociale woningen in dat project zou worden gerealiseerd. Dus we hebben het pas vorige maand gehad op deze gemeenteraad over de belofte dat hier een maximum aan nieuwe bomen zou worden aangeplant in onze stad. Ik denk dat het eerste wat men dan moet doen, dat is ervoor te zorgen dat het bestaande bos, dat dat wordt behouden. En dan pas kan men daar nog verder bomen en bossen aan toevoegen, maar het kan toch niet zijn, dat we de belofte doen en een beleid uitstippelen om meer bomen in de stad, want het ligt eigenlijk vlak in de stad, te gaan planten om die dan ook meteen toe te laten, dat daar de helft van dat bos gaat sneuvelen. En ik denk ook niet dat het stadsbestuur als er dan gebouwd wordt, dat het een speeltuin moet worden voor bouwpromotoren hier en dat daar ook een aanzienlijk deel sociale woningbouw moet worden voor voorzien.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat al veel vragen beantwoord zullen zijn, wanneer ik u meld dat het college in zitting van 9 september 2019 de vergunningsaanvraag weigerde. Het college volgde daarmee de gemeentelijke omgevingsambtenaar, die onder andere volgende argumenten aanhaalde “te lage differentiatie in de woontypologie, bv. slechts 3-slaapkamerappartementen en ook het zorgontvankelijke aspect ontbreekt in het project”. Twee zaken, waarbij het project in tegenspraak is met de woonbeleidsstudie van 2018. Maar nog belangrijker is natuurlijk, dat de gevraagde dichtheid en de footprint en het aantal bouwlagen van het parkvolume sterk afwijken van het masterplan. Deze afwijkingen brengen een aantal fundamentele uitgangspunten van het masterplan en de goede ruimtelijke ordening in het gedrang. Daarnaast wordt ook in het masterplan gevraagd of in het masterplan gevraagd aandeel sociaal wonen niet gerealiseerd. Dus in die zin wil ik toch wel, allé, duidelijk aanhalen, voor het college blijft het masterplan van 27 april 2012 de toetssteen voor dit project. Voor het behoud van het bos en de andere principes van het masterplan werd deze aanvraag, werd in deze aanvraag te sterk afgeweken. Vandaar ook de weigering.

Voor een eventuele toekomstige vergunningsaanvraag zal ook het masterplan gelden als toetssteen. Ik denk dat dat kort en bondig een antwoord geeft op een aantal opmerkingen, die al gegeven zijn. Om misschien nog een onduidelijkheid uit de weg te ruimen, de pers heeft mij gebeld naar aanleiding van de collegebeslissing van 29 augustus, waarbij het college besliste om het dossier van openbare wegeis of de overdracht naar openbare wegeis, dat hieraan vasthing, om dat niet naar de gemeenteraad te brengen, maar op dat moment dat de pers mij contacteerde, had het college zich nog niet of had het college de stedenbouwkundige aanvraag nog niet beoordeeld. Dus ik heb mij in mijn bewoording naar de pers ook voorzichtig uitgedrukt. Het was natuurlijk logisch op het moment dat het college beslist om dit dossier niet te agenderen op de gemeenteraad, gaf dat natuurlijk al een indicatie welke richting dat dit dossier uitging. Maar formeel had het college nog geen beslissing genomen over de stedenbouwkundige aanvraag. Dus vandaar dat ik mij daar ook niet op voorhand over wou uitlaten, maar dat ik mij beperkt heb tot enkele kanttekeningen te maken, die wel verband hadden met het al dan niet agenderen op de gemeenteraad. Maar vandaar dat ik op dat moment ook nog niet kon zeggen wat het college beslist had, want op dat moment had het college nog geen beslissing genomen over de stedenbouwkundige aanvraag.

VOORZITTER: Ja, ik geef eerst het woord aan mijnheer Wymeersch terug.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Schepen, in feite zegt u het zonder met zoveel woorden te zeggen, dat u het masterplan zoals het is goedgekeurd door de vorige gemeenteraad aanhoudt. En u verwijst dat u één en ander zal aftoetsen aan dit masterplan. Nu, een masterplan dat heeft geen enkele juridische grond hé om iets aan af te toetsen. Een masterplan is een idee, dat is een kaart, waarbij ge eventueel kunt werken. Dat is geen rup hé. En als we het dan toch over een rup hebben, dan is het zeer interessant – en ik heb er daarjuist naar verwezen – de verbintenis, die een aantal partijen, waaronder de bouwpromotor, met mekaar hebben afgesloten. En ik ga citeren. Zij verklaren samen wat volgt “Gelet op de vraag voor principiële aanvaarding van het aangepaste projectvoorstel verbinden de partijen, de projectontwikkelaar en de eigenaars van de gronden enerzijds en ... (overschakelen naar bandopname 4) ... anderzijds ... (?) in de mate een rup wordt goedgekeurd en in werking treedt, waarin de voorschriften opgenomen zijn die het volgende bouwprogramma toelaten ...”, enz..., enz... “Dit rup niet rechtstreeks of onrechtstreeks zelf dan wel via een rechtsopvolging, ... (?) of aanverwante vennootschappen te betwisten door het indienen van bezwaarschriften en/of het voeren van administratieve of gerechtelijke procedures en de goedkeuring en uitvoerbaarheid op geen enkele wijze te verhinderen”. Dus wat houdt er u tegen?

Wat houdt er u tegen om opnieuw te beginnen met een nieuw blad en een rup samen te stellen en op poten te zetten en te laten goedkeuren door deze gemeenteraad? Een rup dat de mensen willen en dat is een rup met bossen, met groen en zonder bebouwing. “De gevolgen van dit rup ...” - zeggen ze zelf in deze verklaring – “de gevolgen van dit rup op alle gebied, waaronder op vlak van vergunbaarheid van constructies op de percelen van partijen enerzijds te aanvaarden en zich hierbij neer te leggen. De wettelijke bepaling inzake het realiseren van een sociaal en/of bescheiden woonaanbod strikt na te komen”. Dus ze zijn eventueel zelfs akkoord, ze leggen zich neer bij het rup en ze gaan geen bezwaarschriften indienen en zelfs het maximum dat zeggen ze, het komt er eigenlijk op neer, dat zelfs bij het realiseren van een sociaal bescheiden woonaanbod dit strikt na te komen. Het nakomen van deze verbintenissen ook op te leggen aan hun rechtsopvolgers of rechtsverkrijgers. Deze verbintenis tussen twee partijen, de ontwikkelaar en de eigenaar van de gronden, geeft u carte blanche om opnieuw te beginnen hé. Geeft u carte blanche. Als – ik ga de naam niet noemen – de promotor zegt dat hij zich zal houden aan de bepalingen, die de gemeenteraad en het college op poten zetten, middels een rup, wat moet ge nog meer hebben hé. Wat moet ge nog meer hebben? Zwaai niet met het masterplan. Trouwens, uw antwoord, u zegt van kijk, u impliceert in feite dat u, u zal geen enkele afwijking op het masterplan toestaan. Dat heeft u daarjuist in uw antwoord gezegd.

DE MEESTER: Dat heb ik niet gezegd.

WYMEERSCH: Ja, ja, dat heeft u wel gezegd.

DE MEESTER: Nee, dat heb ik niet gezegd.

WYMEERSCH: U zal geen enkele afwijking op het masterplan toestaan.

DE MEESTER: Dat heb ik niet gezegd.

WYMEERSCH: Maar ge moet geen afwijking op het masterplan toestaan.

VOORZITTER: Ja, nog eventjes.

WYMEERSCH: Als toetssteen. Maar dit masterplan moet geen toetssteen zijn. Trouwens, het masterplan kan geen toetssteen zijn, want heeft geen enkele wettelijke grond, geen enkele wettelijke basis. Maar als u dat niet durft, u als groene schepen van ruimtelijke ordening, die vorige maand nog heeft komen zeggen van ge gaat van Sint-Niklaas, we gaan van Sint-Niklaas de groenste stad van Vlaanderen maken, wel, als ge dan de eerste keer de lakmoesproef moet doorstaan, behoud van een groen bos en realiseren van een bijkomend groen bos, dan geeft u niet thuis en vraagt u voor een bouwpromotor. Awel merci!

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, het is inderdaad wanneer u zegt daarnet in uw antwoord, dat het masterplan de toetssteen wordt van al wat u gaat beslissen, dan betekent dat dat u eigenlijk gaat toestaan dat op het terrein, waar nu een bos is, dat daar wordt gebouwd. Want dat staat in het masterplan. Dus ons voorstel is, dat u dat masterplan inderdaad in de vuilbak kiepert en dat u inderdaad op een propere lei begint en dat u daarvan het vertrekpunt neemt, het behoud van het bos en in overleg gaat met de mensen uit de buurt, want zij hebben heel deze zaak aangekaart en zij zien daar een gigantisch probleem in, wanneer dat daar zo'n groot bouwproject gaat komen. Dus als u dan inderdaad – en ik sluit mij daarbij aan – als groene schepen er niet voor kan zorgen, dat een bos wordt behouden, terwijl dat u de belofte maakt, dat er een maximum aan aantal bomen worden geplant in onze stad, wel, dan stellen wij ons daar heel veel vragen bij.

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen vroeg ook nog het woord.

VAN GANSEN: Heel kort. We spreken hier de hele tijd over het behoud van een bos, maar dat is volgens mij een privébos, dat ook afgesloten is met hagen en hekkens. Dus volgens mij kunt ge er niet eens op. Het is nog niet besproken in de technische commissie. Dus het was de vraag van ja, moeten wij ook als, allé, een oproep aan het college om ook niet vooral werk te maken om dat bos te ontsluiten voor de buurt en om daar geen gated forest of geen afgesloten bos van te maken. Dat is misschien een oproep.

VOORZITTER: Ja, ook nog mijnheer Wymeersch kort.

WYMEERSCH: Ja, één kort antwoordje, omdat ik geen antwoord heb gekregen van de schepen of ...

DE MEESTER: Mag ik de kans om eventjes te reageren of mag dat niet?

WYMEERSCH: Ah jawel, hij heeft toch geantwoord?

VOORZITTER: Nee, nee ...

WYMEERSCH: Awel, dan geef ik u de kans om daarop te antwoorden.

VOORZITTER: Wel, ik stel voor dat de schepen eerst zijn antwoord formuleert. Ja?

DE MEESTER: Zeer bizar, maar ik moet ... Een masterplan, dat hier in deze gemeenteraad door een brede meerderheid van raadsleden is goedgekeurd, geeft toch wel een indicatie van wat de wens is om op die site te realiseren. Voor alle duidelijkheid, dat stemt inderdaad ook nog van voor ik hier persoonlijk in de raad zat. Maar dat maakt op zich niet uit hé. Het gaat over een volledig rood gebied, dat de bestemming woongebied heeft, waar de gemeenteraad een bepaalde intentie over uitgesproken heeft en waar uiteraard een ontwikkelaar – en dat lijkt mij ook niet vreemd – dat die vanaf zo'n masterplan, allé, ervan uitgaat dat dat een engagement is vanuit deze raad om mee aan de slag te gaan.

Maar voor alle duidelijkheid en ik denk dat er bewust of onbewust, dat weet ik nu niet, mist over gespuut wordt, maar ik heb in de krant gezegd en ik heb dat hier ook nog eens gezegd, ik heb dat daarjuist gezegd, dat dat een deel van de argumentatie is, het masterplan zegt expliciet het behoud van het integrale bos. En het behoud van het integrale bos is één en ik heb dat nog eens expliciet genoemd, is één van de belangrijkste principes, waarbij dat de voorliggende of de aanvraag die voorlag volgens ons niet beantwoordde aan het masterplan. Dus, laat dat duidelijk zijn, hier wordt precies beweerd alsof dit college wil inbreken in dat bos. Nee, we zeggen heel expliciet het behoud, het integrale behoud van het volledige bos is voor ons een belangrijk uitgangspunt. En ik wil dat nog eens herhalen, ik wil dat nog eens 17 keer herhalen als dat moet, maar dat is voor ons een belangrijk uitgangspunt.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, uw korte ...

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen, u blijft in uw antwoord zich vastpinnen op het bos. Over de percelen, de aanliggende percelen zwijgt u in alle talen.

DE MEESTER: Nee, ik heb net gezegd, dat dat woongebied is.

WYMEERSCH: Ja, en dan? En dan? U geeft geen antwoord op de problematiek van de aanliggende percelen, terwijl ook daar veel wrevel en veel opmerkingen en veel tegenkanting is bij de bewoners. En het is niet omdat iets ingekleurd is als woongebied, dat men daar geen mouw aan kan passen, één. Twee, waar u dus niet op reageert, is de veranderde situatie binnen afzienbare tijd inzake verkeersafwikkeling, inzake mobiliteit. Waarbij ge na de inplanting van AZ Nikolaas, na de goedgekeurde, door deze raad goedgekeurde uitbreiding van het bedrijventerrein een indigestie aan verkeer zult krijgen als u daar ook nog eens een 80-tal woongelegenheden met de verschillende verkeersbewegingen daarbij ... Daar hoor ik u niets over zeggen. Heeft u trouwens al een verkeersstudie gemaakt, rekening houdend met de ontwikkeling? Want de verkeersstudie, die gemaakt is indertijd in het kader van het masterplan, dat is wel 10 jaar geleden hé, schepen. 10 jaar hé. Ondertussen is er veel gebeurd. Maar ik neem nota van het feit, dat u inderdaad nu u de eerste kans krijgt om uw vergroeningsproces in deze stad in te voeren en door te voeren, dat u niet thuis geeft. Dat u niet thuis geeft. De bevolking weze gewaarschuwd voor zover ze voor jullie nog niet gewaarschuwd waren.

VOORZITTER: Goed, ik wil de discussie hier afronden en doorgaan naar de volgende interpellatie. Dat is interpellatie 2. We gaan naar raadslid Maes over de renovatie van het Peter Benoitpark.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Beste schepen, ik hoop dat u het nog nooit heeft meegemaakt, dat u in de krant moet lezen, dat u uw appartement of uw huis moet verlaten.

Maar er waren verschillende mensen – ja, maar ik hoop dat echt – er waren verschillende mensen van het Peter Benoitpark, die dat wel in de krant hebben moeten lezen. En ik kan u zeggen, dat komt stevig binnen. Na die bewonersvergadering, die daarop volgde, bleven de bewoners met heel veel vragen zitten. En ze hebben mij gevraagd om naar hun vragen en bekommernissen te komen luisteren. En ik heb dan een 10-tal mensen uit het Peter Benoitpark ontmoet en zij hebben mij hun belangrijkste bekommernissen overgemaakt. En ik wil die vandaag hier ook op deze gemeenteraad aan u voorleggen. Eerst en vooral, laat er ons geen misverstand over bestaan, iedereen is het erover eens dat die renovatie, dat die nodig is, dat die belangrijk is. Hoe ingrijpend die operatie ook mag zijn. Want ik denk dat de grootste verhuisoperatie is, die er in Sint-Niklaas al ooit is geweest. Maar er is ruim 30 jaar eigenlijk zeer weinig of fundamenteel gerenoveerd. En op dit moment dringt die grondige aanpak zich op. Maar bij de bewoners zijn er nu drie grote bekommernissen. Een eerste grote bekommernis, dat is de onzekerheid. Op dit moment weet eigenlijk niemand welke blok het eerst wordt aangepakt. Gaan de mensen daar, zoals voorzien is en gezegd is, in de loop van volgend jaar moeten verhuizen of gaan zij nog 3 jaar nadat de eerste blok is gerenoveerd mogen blijven wonen en dan pas moeten verhuizen? Dat maakte voor de mensen een belangrijk verschil, dat zorgt voor heel veel onzekerheid. En in dat opzicht lijkt het ons heel belangrijk, dat er zeer snel een duidelijk plan naar voor wordt gebracht, zodanig dat die onzekerheid weg is. Want onzekerheid is het ergste wat mensen op vlak van wonen kan overkomen. En wonen is toch nog altijd voor iedereen erg belangrijk. Tweede vraag en tweede bekommernis, wat gaat ons dat kosten? We verhuizen uiteindelijk niet uit vrije wil. Gaan wij daar voor die kosten moeten opdraaien? Wie gaat die verhuis betalen? Er zijn verschillende mensen die geen vervoer hebben, die daar dan een verhuishagen gaan moeten voor huren. De kosten, die zij gemaakt hebben in hun appartement - sommige mensen hebben gerenoveerd - gaan die kosten worden vergoed en dergelijke meer. Dat is een tweede bekommernis. En een derde bekommernis, die heel sterk leeft, is ja, er is een band van wederzijds begrip en steun gegroeid, ook mede door de buurtwerking die daar is. Er is een solidariteit onder de mensen en die verhuis, die gaat dat ja, voor een stuk kapotmaken en op welke manier kunnen we daarmee omgaan? Op welke manier gaan we daar toch mee aan de slag? Dus, samen met de bewoners gaan wij als PVDA dan ook drie punten naar voor of drie vragen naar voor brengen, waar wij graag vandaag ook van u een antwoord op hebben. De meeste prangende, want ik ga u in de loop van de komende week zeker nog een aantal schriftelijke vragen doorsturen. Want we kunnen hier vandaag niet op alle vragen ingaan. Maar de eerste vraag is wat betreft de kosten.

Gaan alle kosten, die samenhangen met de verplichte verhuis, gaan die door de maatschappij worden gedragen en gaan die worden terugbetaald? Ik denk dat het belangrijk is, dat het stadsbestuur hier een principieel standpunt inneemt en dat het ook voor de bewoners duidelijk maakt. Een tweede, een concrete planning. Er mag geen tijd verloren gaan, vind iedereen en dus die aankondiging is nu gebeurd. Dus hoe gaat dat snel aan de mensen gecommuniceerd worden wanneer zij, eventueel of zij in het blok wonen waar zij moeten verhuizen of dat zij in een latere planning gaan terechtkomen en in welke mate wordt dat overlegd met de bewoners? En een derde punt is dat wij vragen dat, er gaat individuele consultatie zijn van iedereen. Dat vinden wij heel belangrijk. Iedereen kan dan zijn wensen en vragen overbrengen, maar de vraag is ook van mensen ja, als wij nu samen bv. naar Kriekepitte willen gaan, kunnen wij dat, kan dat zwart op wit bevestigd worden? Gaan dat niet beloftes blijven, die in de lucht blijven hangen? Maar gaan wij daar concreet voor een ja, een engagement hebben? Dus concreet vragen de mensen eigenlijk een planning op maat van de bewoners en niet op maat wat het meest efficiënt of kostenvoordelig is. En zelf wil ik er ook nog een vraag aan toevoegen. In de pers geeft u aan, dat u de grote renovatie wil aangrijpen om de hele buurt meer te verbinden met de stad en een opwaardering te geven. Dus hoe denkt u dat te realiseren? Hoe gaat u de gemeenteraad daarin betrekken om dat te realiseren, dat die wijk meer verbonden wordt met de stad? Het is een concrete vraag.

VOORZITTER: Ik heb ook nog een vraag van de heer Baeck en van mevrouw Geerts. Mijnheer Baeck, u hebt het woord.

BAECK: Ja, het is hier de laatste tijd al een paar keer gegaan over respect voor de raad. Op zich, heel dat dossier is besproken geweest op de commissie. Ik herken al die vragen. Er wordt dan geen moeite gedaan om naar de commissie te gaan en nu komen al die vragen opnieuw. Moest ge nu vragen hebben, die nog niet beantwoord zijn, zou ik daarmee akkoord gaan, maar dit vind ik wel wat flauw. En als ge vraagt om de gemeenteraad hard te betrekken, allé, kom dan gewoon naar de commissie hé, ja.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

MAES: Mag ik daar toch eerst op antwoorden?

VOORZITTER: Eerst mevrouw Geerts en dan ...

MAES: Ah ja, sorry.

VOORZITTER: U mag straks antwoorden. Mevrouw Geerts, ja?

GEERTS: Ja, niet officieel in de commissie van schepen Henne, maar ik ben wel komen luisteren, omdat ik net zoals mijnheer Maes wel aangesproken ben door een aantal mensen hé.

En ik denk dat we het inderdaad, maar dat was ook niet de insteek in de commissie, echt niet mogen onderschatten wat dat betekent voor mensen. En we hebben heel veel informatie gekregen op de commissie, maar we hadden toch ook wel wat het gevoel, dat de hele specifieke vragen, die wij ook ingebracht hebben, ja, dat daar toch ook nog wat werk aan de winkel is. Dat waren eigenlijk drie zaken. Mijnheer Maes verwijst ook naar het feit, dat men nog niet aan de mensen kan zeggen, gaan ze nu met de rode blok of de blauwe blok beginnen. Maar allé, wij vinden dat echt mismanagement. Wij vinden dat de Huisvestingsmaatschappij had moeten zeggen, no matter what, ge begint met die blok. Jullie hadden die instructies – en ik weet het is achteraf misschien gemakkelijk gezegd – maar dat zou heel veel onrust weggenomen hebben. Want, allé, ik begrijp dat wel. Het maakt een heel groot verschil of ge volgend jaar moet verhuizen of binnen 3 jaar. Dus dat vind ik heel jammer. Ik heb ook niet gevoeld, dat daar precies heel veel ja, bereidheid was om alsnog die opdracht te geven. Ik begrijp dat echt niet waarom dat jullie dat niet kunnen doen. En ik denk dat ge de helft van de problemen daarmee oplost. Wij hadden dan nog twee specifieke bekommernissen. Dat is, er is inderdaad gezegd er zal een individuele consultatie zijn. We zullen zoveel mogelijk ja, op maat proberen werken. Maar waar we geen antwoord op gekregen hebben, is als mensen bv. 30 jaar, ik denk dat Ilse het voorbeeld gegeven heeft van een grootmoeder, allé, het is geen voorbeeld, het is eigenlijk iets effectief, die heel vaak instaat voor de zorg van haar kleinkinderen, een noodzakelijke zorg, die al 30 jaar huurt, die nu twee kamers heeft, wat haar ook toelaat om die kleinkinderen vaak daarvoor te zorgen, ja, aan die mensen zou blijkbaar gezegd zijn, ja, u bent alleen officieel, dan zal u een appartement toegewezen krijgen met één slaapkamer. We hebben niet op de commissie – en misschien moet u dat ook nog overleggen – maar daar bleven wij toch wat op onze honger zitten. En een derde punt, waar we ook toch nog wat op onze honger zitten, is rond heel het verhaal van de huurwaarborg. Eigenlijk hebt u wel aangegeven, dat het effectief klopt als mensen nu naar een nieuw appartement moeten, dan moeten ze die nieuwe huurwaarborg betalen. Daar zouden wij toch nog een extra inspanning vragen van de maatschappij, omdat natuurlijk, er zijn mensen die destijds ja, 50 euro en die gaan nu naar een waarborg, u hebt het voorbeeld gegeven van 650 euro of zo, dat is heel veel. Er is ook door mijn collega gevraagd om daar wat simulaties van te maken. Mede met de kostprijs, maar wij vonden wel, dat op het deel van de huurprijs en de kostprijs van de appartementen, allé, dat we voor ons alle noodzakelijke informatie op de commissie gekregen hebben. Dus ik denk, het eerste dat u moet doen, is die architecten gewoon u baas maken. U bent de opdrachtgever. U wordt daar ook voor betaald om dat te sturen en af te tikken met welke blok ze moeten beginnen. En dan zijn de helft, de helft van de onrust is weg.

VOORZITTER: Voor ik het woord geef aan de schepen, geef ik nog eerst het woord aan mijnheer Maes voor een persoonlijk feit.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat betreft ja, de aantijging van collega Baeck, dat ik niet op de commissie was. Wel, ik heb dat al een paar keer gezegd. Ik kan niet op alle, als enig raadslid, op alle 9 commissies zijn. Ik ben op 3 commissies geweest. En ik kijk naar in functie van wat er op de gemeenteraad op de agenda staat. Dus maar u heeft dit punt niet op de agenda gezet hé, mevrouw. Op de agenda van de gemeenteraad staat dit niet hé. Ah, van de commissie. Maar agenda van de gemeenteraad. Nee, dus sorry. En dan nog een ander punt. Als men het dan heeft over respect, als men het dan heeft over respect voor de gemeenteraad en voor de commissies en voor de inspanningen van de leden van de gemeenteraad, ik heb aan schepen De Meester een voorstel gedaan om in de commissie van oktober van ruimtelijke ordening 2 experten uit te nodigen om daar rond de verhuis van AZ Nikolaas toelichting te geven. Dan krijg je als antwoord dat het niet gebruikelijk is dat gemeenteraadsleden voorstellen doen voor op de commissie. Dus dat vind ik dan ook een totaal gebrek aan respect voor de gemeenteraadsleden, met name dan vooral van de oppositie. Want het is in het verleden wel gebeurd, dat er vanuit de oppositie voorstellen zijn kunnen doen voor experten uit te nodigen op de commissies. En dat is bij deze dan geweigerd. En dat waren nochtans 2 experten, waarvan er 1 in het verleden ook al op een commissie is geweest. Dus als we het hebben over respect en democratie en participatie, waar we een hele commissie aan gewijd hebben, dan vind ik dat ook geen toonbeeld van participatie voor de oppositieleiden in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik wou nog even voor ik het woord geef aan de schepen, wil ik toch nog even zeggen, dat we in het fractieleidersoverleg daar duidelijk over gecommuniceerd hebben. En dat we toch hebben gezegd, dat het de voorzitter en de schepenen zijn van de commissies die bepalen of die mensen uitnodigen. Dat er een vraag uiteraard kan gericht worden door de gemeenteraadsleden om mensen uit te nodigen. En dat wanneer dat niet gebeurt, dat er een gemotiveerde vraag komt van een gemeenteraadslid, dat dat ook gemotiveerd wordt waarom wel of waarom niet in het geval dat dat niet gebeurt. Dat is de afspraak, denk ik. En ik denk dat dat een goeie afspraak is en dat er niet louter een formeel gegeven wordt. Dus ik heb er goeie hoop op, dat dat in de toekomst zo zal zijn. Schepen Henne, ik geef u het woord.

HENNE: Ja, ik wil toch zelf ook nog eens starten met zeggen, dat ik inderdaad wel verwacht had dat je aanwezig zou zijn op de commissie, omdat ik het vreemd vond dat dat niet het geval was. Maar bon, dit gezegd zijnde. Aan een groot renovatiedossier zoals dat van het Peter Benoitpark daar gaat uiteraard een heel proces aan vooraf. Niet alleen het technisch onderzoek, bv. die afweging maken tussen renovatie en nieuwbouw, maar ook de sociale kant.

Uit eigen ervaring, wij hebben al eerder met de maatschappij herhuisvestingen moeten doen. Maar ook van andere maatschappijen, die al soortgelijke processen doorlopen hebben, weten we dat de communicatie over zo'n verhuisbewegingen, dat je die zo vroeg mogelijk moet starten. Ook al betekent dat dan, dat je op dat moment en hoe lastig het ook is, nog niet over alle informatie beschikt. U stelt dat we nu al een heel concrete, precieze planning moeten aanleveren, maar dat kan gewoon niet als je ervoor kiest om uw inwoners, bewoners al heel vroeg in het proces te gaan informeren en betrekken. Het alternatief is wachten tot alles duidelijk is, met gevolg dat je mensen nog veel meer voor een voldongen feit gaat stellen en dat willen we dus niet doen. We willen correct, we willen eerlijk communiceren met de bewoners van het Peter Benoitpark. En wij willen weten waar ze aan toe zijn de komende jaren, bv. ook om te vermijden dat ze nog kosten gaan maken in het appartement, dat ze dan binnenkort moeten gaan verlaten. Er is een ruwe planning. Die is er wel, uiteraard. Maar die moet nog verder verfijnd worden. Ik heb die getoond tijdens de commissie en die is opgeladen op E-besluit. Een paar dagen nadat de raad van bestuur van de maatschappij licht op groen heeft gezet voor de start van de renovatiewerken werden de bewoners – 4 september denk ik dat het was – bijeengeroepen op een eerste informatievergadering. Dat was niets te vroeg, want de geruchtemolen was al spontaan op gang gekomen. En voor velen was dat nieuws dus helemaal geen donderslag bij heldere hemel. Maar wel de duidelijkheid die ze wilden krijgen. Dat mensen dat hebben gelezen in de krant, dan hebben ze wellicht hun brievenbus niet leeggemaakt, want ze hebben allemaal een uitnodiging gekregen voor die bewonersvergadering. En ik denk dat het ook in de gangen uithing, dat ze verwacht werden op die bewonersvergadering. Het kan zijn dat mensen dat gemist hebben, maar dan denk ik niet dat dat aan de maatschappij zal gelegen hebben. In 2 groepen hebben ze uitleg gekregen, per blok, rood/blauw, over wat de plannen zijn voor het Peter Benoitpark. En de presentatie, die toen getoond is, die heb ik ook overlopen tijdens de commissie en die is ook opgeladen. Ik ga dat niet volledig terug allemaal herhalen wat daar instaat. Dus de renovatie en de verhuis, die zal in 2 fases gebeuren. En ik vond dat zelf een bijzonder lastige, dat wij begin september en ook nu nog niet weten of het het rode blok gaat zijn of het blauwe waarmee we gaan beginnen. Die keuze die moeten wij maken in samenspraak met de architecten, omdat daar technische consequenties aan verbonden zijn. Momenteel zijn ze nog een aantal technische zaken aan het onderzoeken. En mogelijks gaat dat de keuze in deze of gene richting nog bepalen. Maar ook binnen de maatschappij weet men dat, ik heb dat, bij elke gelegenheid dring ik daarop aan, maak alstublieft die keuze zo snel mogelijk. Maar we moeten ook niet de keuze maken om ze dan een maand of twee maand daarna terug om te draaien en er iets anders van te maken.

Dus als we die keuze maken, wil ik wel zeker zijn dat het de goeie is. En dat weet ik niet, die zekerheid heb ik vandaag niet. Nu, verhuizen – we weten dat allemaal – dat is niet evident, dat kost geld, dat moet goed voorbereid worden, dat brengt een hele hoop werk met zich mee. En het is ook belangrijk, waar ga je naartoe en ga ik mij daar goed voelen, ga ik mij daar kunnen settelen, ga ik daar een nieuwe thuis vinden. Zeker nu, de mensen kiezen er zelf niet voor om te verhuizen. En er zijn effectief bewoners, die daar al bijna 50 jaar wonen, die oorspronkelijke bewoners van het gebouw zijn. We beseffen maar al te goed, dat dat niet het nieuws is waarop ze zitten te wachten. Maar niets doen is in deze echt geen optie. We moeten die verhuisbeweging op gang trekken, maar uiteraard met heel veel zorg voor al wie daardoor getroffen is en wie gaat moeten verhuizen. We hebben binnen de maatschappij een heel sociaal programma uitgewerkt om daarvoor zoveel mogelijk omkadering te bieden. Dus de maatschappelijk assistente van de maatschappij die zal een tijdelijk kantoor openen in het Peter Benoitpark, waar ze geregeld aanwezig zal zijn, zodanig dat mensen haar gemakkelijk kunnen aanspreken, zodanig dat ze vlot kunnen binnenlopen als ze vragen hebben. Ze start volgende week met al haar huisbezoeken. Daar gaat ze de komende maanden mee bezig zijn om bij elk van de bewoners langs te gaan en individuele vragen te beantwoorden, noden in beeld te brengen, naar toekomstverwachtingen te peilen. Het eerste blok, dat gaat verhuizen, dat zal de kans krijgen om richting Kriekepitte of Baenslandstraat te verhuizen, maar evengoed kan dat zijn dat mensen liever ergens anders naartoe gaan. Dat is allemaal bespreekbaar. Mensen kunnen ook aangeven van kijk, wij zijn goeie geburen al zoveel jaren, kunnen wij niet alle twee in dezelfde richting verhuizen. Ook dat is niet nieuw. Dat hebben we voor de mensen, die van Kriekepitte kwamen ook gedaan. Dus dat zijn allemaal zaken waar rekening mee kan gehouden worden in de mate van het mogelijke. De mensen van de 2^e blok, die zullen dan het aanbod krijgen om te verhuizen naar de gerenoveerde 1e blok en die kan dan vrijgemaakt worden. Maar ook dan is het bespreekbaar van elders naartoe te trekken. We willen dus zoveel mogelijk maatwerk bieden, rekening houden met ieders persoonlijke wensen. Maar eerlijk is eerlijk. 100 % garantie bieden, dat ons dat altijd zal lukken, dat kan niet hé. De maatschappij kan niet toveren hé. De gevraagde woningen, die moeten om te beginnen beschikbaar zijn. Je kunt persé naar die straat willen verhuizen, maar als er in die straat geen enkel huis leeg is, sorry, maar dan gaat dat niet. Een alleenstaande zal ook niet zomaar kunnen verhuizen naar een huis met 3 slaapkamers. Maar dat is, het voorbeeld dat je nu aanhaalde, Christel, dat is net één van de redenen van die huisbezoeken hé. Als er sociale redenen zijn om te rechtvaardigen waarom dat een 2e slaapkamer nodig is, dan kan dat. Maar dat kan niet d'office. We moeten rekeninghouden met het besluit sociale huur, dat spreekt over een rationele bezetting.

En als ge een appartement van iemand toewijst, moet dat volgens de rationele bezetting zijn. Tenzij u daar gemotiveerd van afwijkt. Goed, allé, de maatschappij kiest er dus voor om stevig in te zetten op de begeleiding en ondersteuning om die verhuisbeweging zo goed mogelijk te laten verlopen. Waar ik het in de commissie nog niet over kon hebben, omdat ik niet voor mijn beurt wou spreken, maar wat ondertussen goedgekeurd is door de raad van bestuur in de laatste vergadering, is wat dat ondersteuningspakket ook concreet zal inhouden. Er zullen middelen voorzien worden voor verfraaiingskosten. Per appartement gaat dat over 750 euro. We gaan daar wel vragen om dat te staven met facturen, met bonnetjes. Mensen kunnen kiezen om ofwel via de maatschappij te verhuizen. Dan regelen wij de lift en de vrachtwagen. Ofwel krijgen ze een budget van 500 euro om het zelf te regelen. Mensen mogen dat kiezen. Er zullen er zijn die het ene liever hebben, er zullen er zijn die liever het andere hebben. Dus hier is het of of. We zullen verhuisdozen voorzien. De waarborg, die gaat worden overgezet. Dus in principe is die nu 635 euro. Mensen, die die 635 euro betaald hebben, dat wordt gewoon overgezet. Maar mensen, die al langer bij ons huren, die hebben soms een lagere waarborg betaald, die moet dan wel aangevuld worden. Maar op het moment dat dat moeilijk zou zijn, is dat ook altijd bespreekbaar om dat in schijven te regelen bv., dat doen wij heel vaak. Er zal ook nooit dubbele huur worden aangerekend. De laatste huur wordt betaald tot de effectieve verhuis. Er zal administratieve ondersteuning voorzien zijn voor bv. overzetten van nutsvoorzieningen, telefonie, internet en dat soort dingen. Er gaan geen kosten aangerekend worden voor de uittredende en de intredende plaatsbeschrijving. En voor bewoners met huurachterstal – we weten ook dat die daar zijn – gaan we individueel bekijken en afspraken maken om te zorgen, dat die achterstal zo snel mogelijk is weggewerkt. De maatschappij maakt – en dat wil ik toch wel even beklemtonen, dat is volledig op vrijwillige basis, want er is niemand die zegt dat we dat moeten doen – heel veel middelen vrij, zowel in geld – dat gaat over meer dan 100.000 euro – als personeelsinzet om elke bewoner de nodige begeleiding én een ondersteuningspakket aan te bieden om die verhuis goed te laten verlopen. En dat naast de zeer zware investering, die de maatschappij al doet om dat Peter Benoitpark te gaan renoveren. Bovendien ook, iedereen krijgt de kans om te verhuizen naar een appartement, dat kwalitatiever, dat beter zal zijn dan het appartement waar ze nu in wonen. Dat is toch ook wel een element, denk ik, dat je niet mag over het hoofd zien. En ik denk dat wij, dat de Huisvestingsmaatschappij en ik ben ervan overtuigd dat zij op deze manier op alle verschillende vlakken haar rol als sociale huisvestingsmaatschappij op een zeer verantwoorde en sociale manier opneemt.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Er is toch nog een vraag bij mij, die blijft hangen en dat is, natuurlijk, u zegt, u weet niet wanneer er een beslissing zal zijn over welk blok er uiteindelijk eerst gaat worden aangepakt.

HENNE: Liefst zo snel mogelijk, dat zal zo snel mogelijk zijn.

MAES: Heeft u een idee wanneer, want dat is toch wel één van de cruciale bezorgdheden ...

HENNE: Eén van de komende weken.

MAES: ... die er vandaag ... (overschakelen naar bandopname 5) ... is bij de mensen, nl. heel die onzekerheid over zal ik nu volgend jaar uit mijn appartement moeten of kan ik hier nog 3 jaar wonen.

HENNE: Dat zal één van de komende weken zijn. We beseffen dat we daar ...

MAES: Weken of dagen?

HENNE: Ja, weken. Allé, week, weken, ik ... Zo snel als het kan hé. Weken.

MAES: Zo snel als het kan, oké. Mag ik dan ook nog mijn laatste vraag nog even herhalen?

HENNE: Ah ja, die ...

MAES: Want daar heeft u nog niet direct op geantwoord.

HENNE: Ja, dat is ook aan bod gekomen in de commissie. Dat is samen met stad, VMSW en Huisvestingsmaatschappij dat daar een apart project zal voor opgezet worden om de omgevingsaanleg van Peter Benoitpark opnieuw uit te tekenen. Dat is een apart dossier, dat nog moet opgestart worden.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan geef ik terug het woord aan de heer Maes voor de 3e interpellatie in verband met het afwerkingsplan van het asbeststort SVK. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ja, op 11 september stuurde het Actiecomité Asbeststort Dicht een brief aan het stadsbestuur omtrent de afwerking van het asbeststort van SVK. In die brief wordt duidelijk beschreven, dat SVK zich op dit ogenblik in de onwettelijkheid bevindt, omdat ze een jaar na de intrekking van de stortvergunning nog niets hebben gedaan om de wettelijke verplichting om het stort af te werken effectief te realiseren. Dus zij hadden een plan voorgesteld aan de dienst handhaving, zeg maar milieu-inspectie om dus die afwerking tussen de 6 à 8 jaar te laten duren. Dat is afgewezen door de milieu-inspectie en ze zijn in beroep gegaan bij de minister. En de minister, die moet nu beslissen voor 20 november. Wellicht weten wij één dezer dagen wie de nieuwe minister van leefmilieu wordt en daarom heeft ook het actiecomité aangedrongen bij het stadsbestuur om in een duidelijk advies aan de minister aan te geven, dat het stadsbestuur namens zijn inwoners aandringt op de snelle en wettelijke afwerking van het asbeststort.

Nu, in de krant heeft u gezegd – want daar is al een artikel in de krant over verschenen – dat u de zaak op de voet volgt. Dat is zeker iets wat belangrijk is. Maar dat is eigenlijk niet wat de vraag was. Want de vraag is waarom stuurt u geen brief naar de minister om deze onwettelijke situatie aan te klagen? Dus de minister heeft amper een maand tijd om een standpunt in te nemen en ik ben er zeker van, dat een duidelijk advies van de stad Sint-Niklaas die zaak ten goede komt. U zegt ook in de pers, dat er in totaal 375 m³ zand moet worden opgevuld. Nu, dat is niet zo. Er is een verschil tussen het opvullen van het stort en het afwerken volgens de regels van Vlarem II. Vlarem II, dat zegt dus dat het stort moet afgedekt worden op een deegelijke manier, zodanig dat de giftige stoffen met name in deze de asbest, dat die niet kan vrijkomen voor de omgeving. Het is niet zo, dat SVK al gigantische inspanningen heeft gedaan om dat stort af te dekken. Zij zijn er nog niet in geslaagd om één camion zand te verplaatsen gedurende één jaar tijd. Zij hebben altijd heel de zaak voor zich uitgeschoven, tot dat de verjaaringstermijn van één jaar voorbij was. Toen dat daar asbest werd gestort, dan kwamen er 20 tot 30 camions per dag. Gedurende één jaar heeft men daar niets aan gedaan. Dus geen enkele m³ zand is daar aangebracht. Dus de vraag is van ziet u daar dan geen graten in, dat hier de wet wordt overtreden? Wat staat er nu eigenlijk voorop? De gezondheid van de omwonenden of de belangen van SVK? Dus waarom stuurt u eigenlijk geen duidelijk advies van de stad naar de minister, zodanig dat er voor 20 november, euh voor 10 november een duidelijk standpunt wordt ingenomen en dat het stort wordt afgewerkt zoals het hoort volgens de wet?

VOORZITTER: Ja, ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Mijnheer Maes, ik zou het wel fijn vinden als ge een vraag stelt, dat ge eerst wacht op mijn antwoord alvorens dat ge in uw vraag ervan uitgaat dat ik een bepaald antwoord ga geven. Om eerlijk te zijn, vind ik dat een zeer rare manier van communiceren.

MAES: Ik heb gewoon geciteerd wat in de pers ...

DE MEESTER: Ja, maar wat ge zegt is, ik heb niet gelezen in de krant dit of dat. Ja, sorry, de krant heeft mij inderdaad opgebeld naar aanleiding van een facebookbericht op uw facebookpagina. En ik heb een antwoord ...

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Nee, nee, nee, dus de krant heeft mij gebeld op basis van ... Ah ja, maar ik bedoel, dat maakt op zich niet uit. Maar ik wil u gerust een antwoord geven, maar ik zit een beetje verveeld ook met het feit, ik weet eigenlijk ook niet goed, moet ik eerst u als gemeenteraadslid een antwoord geven of moet ik eerst het comité een antwoord geven, dat mij bij monde van Pieter Heymans en uzelf een brief gestuurd heeft? Ik ga u nu eerst een antwoord geven en straks het antwoord per mail laten vertrekken naar het actiecomité.

Maar allé, daar gaat het mij niet over. Maar u stelt de vraag aan de stad of wij een brief zouden willen sturen naar de minister. En in uw vraag gaat u ervanuit dat we dat niet willen doen. De brief is al vertrokken naar de huidige minister en wij engageren ons ook op het moment dat we de nieuwe minister kennen om opnieuw een brief te sturen naar de nieuwe minister. Dus allé, ik vind dat een beetje jammer, dat ge ervan uitgaat dat wij dat niet willen doen of dat wij niet willen ingaan op die vraag. Allé, we willen dat dus wel hé. En nog eens, zoals ik in de krant ook al aangaf, nog voor de deadline van 21 augustus hebben wij contact gehad met Handhaving met de vraag net naar Handhaving van “wij gaan ervanuit dat jullie net als ons kunnen vaststellen, dat op de deadline de deadline niet zal gehaald zijn; wat is de volgende stap”. Wij hebben toen ook een standpunt gekregen van Handhaving, dat zij een vaststelling zullen doen of dat zij de gepaste maatregelen zullen nemen op dat moment. Ja, goed, allé, dus wij kunnen dan blijven de vraag stellen natuurlijk – en dat blijven wij ook doen – dus op 13 september is er door Handhaving ook een proces-verbaal opgemaakt. We hebben ondertussen ook contact gehad met OVAM, die ons gemeld heeft op 20 september het oriënterend bodemonderzoek, waar in de brief ook naar verwezen wordt, zij hebben ons op 20 september gemeld dat dat bezig is. Dus daarnaast hebben wij ook de melding gekregen, dat ondertussen de 5^e versie van het afwerkingsplan is ingediend. Het zal ook terug zijn aan handhaving om een oordeel te vellen dat dat voldoende is. De informatie, die ik heb en ik wil dat gerust nog eens bespreken met onze deskundigen – zij zijn beter op de hoogte van de Vlarem-wetgeving dan ik – is dat de eindafdek effectief wel eigenlijk wel het volledige opvullen van de put en het volledige afdekken zou moeten behelzen. Ik wil daar gerust met u nog eens en samen met de deskundige van onze Vlarem-wetgeving over van gedachten wisselen. Voor alle duidelijkheid ook, dit soort wetgeving en de opvolging daarvan is niet de bevoegdheid van de stad. Maar wij volgen dat dossier op en ik wil dat gerust, allé, ik wil daar gerust met u en met de andere mensen van het actiecomité ook gerust van gedachten over wisselen. Wij hebben een brief gestuurd naar de minister om hem te vragen om spoedig een beslissing te nemen, die zorgt voor een snelle afwerking van de stortplaats met een minimale overlast voor de omgeving. We hebben getwijfeld of we daarin moesten opnemen, dat dat over een wettelijke afdek moest gaan, maar dat leek ons nogal raar om aan de minister te vragen om te zorgen dat iets volgens de wet gebeurt, omdat ik ervan uitga dat dat een evidentie is. Dus we hebben gevraagd om een spoedige, allé, een snelle, een spoedige beslissing voor een snelle afwerking van de stortplaats met een minimale overlast voor de omgeving. En als er een nieuwe minister is benoemd, dan gaan we de nieuwe minister diezelfde vraag stellen.

VOORZITTER: Ik geef eerst terug het woord aan mijnheer Maes en daarna mijnheer Van Peteghem.

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Dat de pers op basis van facebookberichten u belt, ja, daar kan ik niet aan doen. Maar die ...

DE MEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: ... brief was verstuurd 11 september, dus ik weet nu niet, allé, we zijn vandaag 27 september. Ik ben blij dat u hier vandaag zegt dat u al een brief naar de huidige minister heeft verstuurd en dat u dan volgende week, als de nieuwe minister is gekend, allé, hopelijk, laat ons hopen, een gelijkaardige brief gaat sturen. Dus ik denk dat dat ook de vraag was van het actiecomité. En ik ben blij, dat u daar op een positieve manier op antwoordt. Alleen was het niet duidelijk in het artikel in de pers, dat u daar inderdaad op zou ingaan. Dus maar daarvoor mijn excuses. Maar het lijkt mij wel belangrijk, dat hier vandaag duidelijkheid is geschapen door u in deze kwestie.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Los van de asbestproblematiek waar de laatste jaren al wat over te doen geweest is, iedereen heeft zijn mening, ik heb ook mijn mening natuurlijk hé. Dus ge weet dat we er in het verleden over gediscussieerd hebben. SVK, wie kent er SVK hierbinnen? Ik mag toch mijn vinger opsteken. Het is zo dat SVK geweldig veel geïnvesteerd heeft wat betreft het verwerken van de asbestvrije platen. En dat werkt goed. Het is ook zo, dat men tracht een andere uitgang te geven aan SVK. Ook daar zitten er natuurlijk problemen. Ze moeten gigantisch gaan investeren om dat te verplaatsen. Ik zou toch nog wel eens goed nadenken vooral eer dat ge beslissingen neemt of het zou wel eens kunnen zijn, dat binnen 3 jaar ge er een woonproject van kunt maken, dat SVK gedaan is. Dat is mijn opmerking.

VOORZITTER: Goed, ik dank u voor deze tussenkomst. En dan gaan we onmiddellijk over naar de 4^e interpellatie en dan geef ik weer het woord aan raadslid Maes in verband met de toepassing van het sociaal beheersrecht in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, ik ga eerst even naar adem happen. Dus recent heeft de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit over het sociaal beheersrecht definitief goedgekeurd. In een besluit van de Vlaamse regering van 17 mei 2019 regelt de Vlaamse regering de uitvoeringsmodaliteiten daarvan. En met de Vlaamse Wooncode – dat is u zeker bekend – wordt aan de gemeenten het recht verleend om gedurende minstens 9 jaar een woning in sociaal beheer te nemen, die minstens 2 jaar is opgenomen in het leegstandregister. Dus op 26 juni werd daarvoor een draaiboek gelanceerd over de toepassing van het sociaal beheersrecht. Op 31 augustus heb ik daarover een aantal schriftelijke vragen gesteld.

Dus ik heb daar nog niet direct een antwoord op ontvangen. Maar gezien de woonproblematiek in Sint-Niklaas steeds grotere vormen aanneemt en dus de nood aan sociale woningen zeer groot is, zou ik toch ook willen vragen aan het stadsbestuur om daar werk van te maken en te vragen, allé, dus mijn vraag is, hoe groot is het potentieel aan aantal woningen die in aanmerking komen voor een versnelde sociale woning in het kader van het sociaal beheersrecht en wat zijn de plannen van het stadsbestuur met betrekking daartoe om dat toe te passen hier in onze stad?

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan schepen Henne.

HENNE: Het klopt, mijnheer Maes, dat u op 31 augustus een schriftelijke vraag gesteld heeft hierover. Nu, ons eigen huishoudelijk reglement stelt, dat wij een maand de tijd hebben om daarop te antwoorden. Op het moment dat u uw mondelinge vraag heeft gesteld en zelfs vandaag is die antwoordtermijn nog niet verstreken. Dus het is wat raar, dat ge ons verwijt dat ge daar nog geen antwoord op gekregen hebt. Nu goed, die was in voorbereiding, maar we zullen het dan mondeling beantwoorden. Er staan momenteel een aantal woningen meer dan 2 jaar op het register. Leegstaand zijn dat er 150, verwaarlozing 7 en ongeschikt of onbewoonbaar 26. Een aantal daarvan heeft ook vrijstelling. 62 staan op leegstandsregister met een vrijstelling, 1 op het register verwaarlozing met een vrijstelling en voor de ongeschikt en onbewoonbare woningen zijn dat er 10. Nu, die wetwijziging die is ons uiteraard bekend. Het is de vorige, allé, de huidige Vlaamse minister van wonen die omwille van de feedback van de vele steden en gemeenten, dat de vorige wetgeving totaal onwerkbaar was, dat de wetgeving werd bijgestuurd en vereenvoudigd. Het draaiboek is ons ook bekend. Onze eigen huisvestingsambtenaar was daar ook bij betrokken trouwens. We zijn momenteel aan het bekijken of en hoe we dit in Sint-Niklaas kunnen toepassen. Nu, dat is een onderzoek dat op twee sporen loopt en dat trouwens ook al liep voor u vragen stelde. Het gaat om een budgettair, budgettair moeten we zien of we daar middelen kunnen voorzien. Dat gaat over ... (?). In principe heb je die binnen een termijn van 9 jaar terug, maar je moet dat wel eerst voorzien. Dus dat zal bij de bespreking van de meerjarenplanning duidelijk blijken of en hoe we dit inschrijven. En dan heb je niet alleen de middelen nodig, maar ook een plan van aanpak. Welke huizen ga je wel of niet kunnen aanspreken hiervoor? Welke criteria ga je opstellen? Welke partners ga je mee aan de slag voor renovatie en voor verhuur, bv. een sociaal verhuurkantoor? Het is wel een beetje té simplistisch om te stellen, dat elke leegstaande woning een woning is, die hiervoor in aanmerking komt. Woningen met bv. stabiliteitsproblemen of waar de renovatiekosten te hoog oplopen, die zijn niet geschikt voor sociaal beheer.

En ik wil toch ook wat de verwachtingen temperen, dat sociaal beheersrecht een instrument gaat zijn om heel veel bijkomende sociale woningen in verhuur te kunnen krijgen. Ik denk dat het eerder een hefboom is om leegstand te activeren en om eigenaars aan te moedigen om zelf iets te gaan doen. Ik verwacht nog altijd niet, dat het de grote aantallen zullen zijn, die je hierdoor als sociale woning kan gaan inzetten. Maar de conclusie van mijn verhaal is, we zijn het momenteel aan het bekijken en wij zullen hier sowieso dan verder op terugkomen bij de bespreking van de meerjarenplanning.

VOORZITTER: Dank u. Oké? Oké, dan gaan we naar interpellatie 6, dat is een interpellatie van raadslid Christel Geerts in verband met de Baenslandwijk.

GEERTS: Wel, ook wij lezen af en toe de pers eens. En we zagen een reactie van schepen De Meester denk ik in verband met de ontharding van de Baenslandwijk. Dus het project gaat onder de titel “weg voor water” en men probeert eigenlijk de Baenslandwijk te ontharden en door asfalt en beton te vervangen door water en groen. Nu, dit project lag eigenlijk, maar wellicht onder een andere titel, dat lag hier eigenlijk wel al op tafel enige tijd. En we zijn blij, dat eigenlijk althans met wat we lezen in de pers, dat die uitgangspunten, dat die behouden blijven. Meer ontharden, de onderliggende historische waterloop terug openleggen en de publieke ruimte op een kwaliteitsvolle manier daar meer plaats geven aan buffering en dergelijke. Dus we durven te hopen, dat met het bekomen van deze projectsubsidie dit project een nieuwe doorstart kent. We hebben daar twee vragen bij. We hadden graag vernomen, wat er eigenlijk nog gebeurd is met dit project de afgelopen 9 maanden. Of heeft dat gewoon stilgelegen in afwachting van de projectsubsidie? En we hebben eigenlijk ook wel wat bedenkingen, omdat we om en rond de wijk toch wel enige projecten zien, waar serieus verhard is. Dus onze vraag is, hoe zit het met de handhaving? Hoeveel dossiers, overtredingen inzake verharding zijn er in de wijk? Ik moet dan natuurlijk de casuïstiek niet hebben, maar is daar opgetreden in de wijk? Want natuurlijk, het zou een beetje cynisch zijn, dat we pronken met mooie projecten, weg voor water, maar tegelijkertijd de wijk laten verharden.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Na de startsessie op 27 februari 2018 en het eerste ontwerpatelier op 4 juli 2018 werden in deze bestuursperiode ondertussen al 3 workshops georganiseerd. Op 11 februari 2019 vond het 2^e ontwerpatelier plaats. Op 11 maart de infoavond oproep voortuinen en op 6 mei de ontwerpessie vergroenen voor tuinen. Dus het is duidelijk, dat het project nooit heeft stilgelegen. En dat geholpen door de verschillende binnengehaalde subsidies het effectief ontharden en ruimte geven aan groen en water volop verder wordt gezet in deze bestuursperiode.

Wat de onvergunde verhardingen betreft, is dit duidelijk een beleidsprioriteit of een prioriteit in het handhavingenbeleid. 6 dossiers zijn in deze buurt aanhangig, maar ook op andere plaatsen worden aanmaningsbrieven en pv's opgesteld voor onvergunde verhardingen. Zelfs proactief treden onze diensten op. Wanneer ze vermoeden dat iemand werken wenst aan te vangen, waarvoor geen vergunning werd uitgereikt, wordt hen reeds gevraagd om hun intenties kenbaar te maken om op die manier misdrijven te vermijden. Wanneer u zelf zaken opmerkt, waarvan u twijfelt of ze vergund zijn, aarzel niet om onze diensten op de hoogte te brengen of om mij op de hoogte te brengen. Dan verwittig ik de diensten wel. Maar dit is echt wel een, dit blijft echt wel een beleid of een prioriteit in ons handhavingenbeleid, het aantal dossiers rond onvergunde verhardingen.

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we over naar punt 7, dat is een interpellatie van raadslid Christel Geerts terug over de Clementwijk. U hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik denk dat het ondertussen al een plan is, dat twee legislaturen of misschien zelfs drie legislaturen oud is. Het fameuze bomenplan, opgesteld voor de Clementwijk. En eigenlijk was dat een onthardingsplan avant la lettre. Dat was toch wel bijzonder vooruitstrevend. Nu, wij hebben daar toen in de voorbije legislatuur dat heel sterk gefaseerd. En ik wou eens eigenlijk van de schepen vernemen wat de stand van zaken nu is bij de operationalisering van dit plan. Ik heb gezien, dat men wel nieuwe voetpaden aan het aanleggen is, maar ik ben vooral ook benieuwd om te horen hoe het met het onthardingsgedeelte zit.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel voor de vraag. Inderdaad, het is een project dat al lang meege dragen wordt en ook dat budget dat ervoor is uitgezet, wordt telkens overgezet van jaar tot jaar. In de vorige bestuursperiode is inderdaad de Camiel Huysmanslaan aangepakt. Dat heeft wel een tijdje geduurd, zoals u zich herinnert, van 2016 tot begin 2018. Karrekietstraat, Spechtstraat, Eksterstraat in 2016. Voetpaden verwijderd, pijpenkoppen van de Frans Van Cauwelaertlaan, enkel de opritten zijn daar toen terug aangelegd. En inderdaad, dat is een onthardingsproject. De Kuildamstraat, Louis Francklaan, in 2015 en 2016 zijn de voetpaden vervangen door een soort van ... (?) mengsel. Ook een stuk ontharding, maar toch een tussenoplossing ter hoogte van de bestaande bomen en de opritten werden heraangelegd. In 2016 werden daar ook nog eens een aantal boomvakken vergroot door de dienst openbare werken. Momenteel heb ik in uitvoering inderdaad zoals u zelf aangeeft de Frans Van Cauwelaertlaan. Daar is begonnen met de heraanleg van de voetpaden en de opritten aan één kant. En tegelijk de uitbraak van het voetpad en dus hier ook ontharding en heraanleg van de opritten aan de overkant.

Dus dat volgt onmiddellijk na de heraanleg van de voetpaden in de Frans Van Cauwelaertlaan. Na deze werken wordt hier ook het nodige extra groen voorzien. Ik kan u wel zeggen, dat deze werken de laatste werken in het kader van dat onthardingsproject zullen zijn. Er zullen in deze wijk, dus in de oude Clementwijk, dus geen extra werken meer worden uitgevoerd in functie van de ontharding. Het is tegelijk wel zo, dat we inderdaad nu ook een inventaris gaan opmaken van voetpaden of de staat van de voetpaden in een aantal wijken, die gelijkaardig zijn en ook dezelfde tijd stammen om dit soort projecten wel verder te zetten. En die bevinden zich toevallig ook in het noorden van onze stad. Maar wat betreft het uitvoeren bomenplan Clementwijk, het budget is opgebruikt en in principe is dus de Frans Van Cauwelaertlaan de laatste laan die we daarvoor aanpakken.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Dan is het grootste deel van het plan gerealiseerd. Er zijn nog een aantal van die kleine zijstraatjes, die niet aangepakt zijn en waarvan men indertijd wel de intentie had om die ook mee te nemen. Maar voorlopig gaan we dat zo laten en ons concentreren op een aantal andere wijken, nieuwe budgetten daarvoor vrijmaken waar de voetpaden trouwens ook heel slecht zijn. Maar wijken, die zich daartoe lenen om hetzelfde toe te passen.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... aantal straten niet onthard worden?

HANSSENS: De facto klopt dat ja.

GEERTS: Dat hoeft dan nu niet, want dat zou ons te ver leiden, maar ik ...

HANSSENS: Ik zal u de lijst van de straatjes ...

GEERTS: ... hoop dan maar dat dat niet die straten zijn waar de bewoners het hardst geroepen hebben.

HANSSENS: Dat denk ik niet.

VOORZITTER: Oké, dat wordt vervolgd, denk ik hé. Dan gaan we naar interpellatie nr. 8 door raadslid Anneke Luyckx in verband met de veiligheid op en rond de Grote Markt.

LUYCKX: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Oorspronkelijk wou ik mijn interpellatie eigenlijk houden enkel over de feiten, die zouden gebeurd zijn tijdens de Vredefeesten. Maar in dezelfde periode spraken een aantal mensen mij aan over dingen, die gebeurd zouden zijn op en rond het Apostelplein. Nu is het zo, dat dat soort feiten zijnde het lastigvallen van bv. meisjes die daar onbegeleid, allé, met of zonder mannelijk gezelschap, dat die toch wel al eens regelmatig lastiggevallen worden, gaande van het bekende sissen tot mannen die niet altijd evengoed een neen verstaan. Ook in mijn eigen familie heb ik daar verschillende getuigen van op het Apostelplein.

Maar de laatste weken kwamen dan toch die getuigenissen over verbaal en fysiek geweld tegen personeel van horecazaken, maar ook tegenover klanten, die zich daar toch echt wel bedreigd door voelden. Er is mij gemeld, dat indien de politie gebeld werd om dat te melden en om eventueel een tussenkomst te vragen, dat er dan nogal laconiek geantwoord werd, dat de gebeurtenissen op het Apostelplein gevolgd werden door camera's en dat er eventueel zou ingegrepen worden bij verdere escalatie. Nu, de mensen die het mij verteld hebben, die waren daar zeer verontwaardigd over. En ja, dat was toch wel in het verkeerde keelgat geschoten. Nu, als al die getuigenissen kloppen, dan is dat wel, vind ik dat persoonlijk wel erg, want als signaal naar daders en naar slachtoffers is dat nu niet direct heel netjes. Allé, toch zeker niet tegenover de slachtoffers. We maken het, we lezen toch regelmatig en we horen regelmatig op televisie en op radio, dat het beleid in dit land, justitie toch niet altijd even kordaat is. En ja, dat er toch wel daders zijn, die zich daardoor onaantastbaar voelen. En dan stel ik mij de vraag als je als stadsbestuur wil werken aan participatie en aan burgerzin, maar als je tegelijkertijd dan toelaat dat bepaalde elementen de samenleving saboteren, ja, waarom zouden die burgers zich dan geroepen voelen om positief mee te werken aan dat verhaal van participatie en burgerzin? En ja, ik vraag mij dan ook wel af indien deze klachten kloppen, ja, waarom er dan niet ingegrepen wordt? Is dat angst voor verdere escalatie? Uiteindelijk gaat het dikwijls over verschillende bevolkingsgroepen die dan tegenover mekaar komen te staan. En ja, ik krijg toch wel de, ik heb toch wel een paar keer de opmerking gekregen, dat burgers het gevoel hebben, dat het stadsbestuur daar dan de kop in het zand steekt. En ja, dat gedeelte, die verhalen over vrouwen – ik heb het zelf ook nooit meegemaakt, maar ja, ik ben dan ook niet meer piep – in de ondergrondse garage onder de Grote Markt blijkt dat daar toch wel echt raadgevingen zijn van oudere mensen of van mensen die zeggen van ik laat mijn dochter daar niet alleen naartoe gaan, toch zeker niet in het gedeelte waar geen camera's hangen, want daar is al het één en ander gebeurd. Ik weet ook wel dat dat soort verhalen soms een eigen leven beginnen leiden, maar er moet een grond van waarheid inzitten, want anders zou het toch ook niet gebeuren. En dan ja, ja, bijkomend bij al deze verzuchtingen, getuigenissen hoorde ik op de radio, de VRT, radionieuws, hoorde ik een bericht dat er dus een gevecht geweest was op de Vredefeesten en dat er messen getrokken waren. Nu, dat stemt mij toch wel bezorgd, want ten eerste is dit gegeven ernstig genoeg om te melden op het radionieuws, wat toch niet altijd het geval is. Het waren amokmakers, die dat gedaan hadden. En er is effectief ook wel, het messengeweld werd vernoemd. Nu, u weet ook, net zoals ik, dat een mes even dodelijk kan zijn als een revolver of een ander tuig. Er zijn genoeg verhalen, die het spijtig genoeg kunnen staven. Maar ik stel mij ook de vraag van wat als daar ander wapentuig bij geweest was?

Wat als één van die amokmakers liever voor terrorist gespeeld had? De gevolgen zouden dan misschien wel niet te overzien geweest zijn. En ik denk dat het roekeloos is en helemaal niet realistisch om ervanuit te gaan dat Sint-Niklaas daar wel van gespaard zal blijven. We hebben de laatste maanden de verhalen gehoord over snotneuzen, want in dat geval waren het echt snotneuzen, die de bibliotheek onveilig maken, we hebben de zwembadverhalen. En dan gaan we via het Apostelplein naar de Vredefeesten. Dus in mijn ogen is die escalatie er wel allang. En daarom in het kader van de geschetste problematiek heb ik dan ook een aantal vragen geformuleerd. Ik ga ze niet voorlezen. Dat is een beetje gek, u hebt ze kunnen lezen. Maar ik kijk uw antwoord tegemoet.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Luyckx, allé, ik heb mij samen met de korpschef kunnen voorbereiden op uw interpellatie en de vragen, die u hebt gesteld. Omdat u – en ik ben u daar ook dankbaar en erkentelijk voor – dus ook in uw toelichting genoeg elementen hebt aangehaald, dus die moeten toelaten om daar toch een gedegen antwoord op te geven. Nu, ja, er is natuurlijk bij een aantal en bij vele van onze medeburgers 's avonds en 's nachts en op stille momenten het gevoel van onbehagen en ongemakkelijkheid wanneer men zich op het openbaar domein begeeft. En wanneer men ja, alleen, zeker alleen, maar soms ook in kleine groepjes op het openbaar domein bevindt en daar andere mensen ja, zich ook ophouden en daar ja, soms ja, toch een ongemakkelijk gevoel bij hebben. Nu, dat is het subtiel element. We moeten dat erkennen. We moeten daar oog voor hebben. We moeten daar ook rekening mee houden. Maar er zijn ook de feiten, de geregistreerde criminaliteit op de Grote Markt, die dus ... (overschakelen naar bandopname 6) ... bij de politie geregistreerd is van 2013 tot en met dit jaar, die vertoont geen significante verschillen. Dus in 2013 – Grote Markt hé, ik spreek niet over Houtbriel of Sint-Nicolaasplein of H. Heymanplein, die cijfers zijn ook beschikbaar – 2013 26, 2014 24, 2015 31, 2016 27, 2017 35, in 2018 29 en nu dus voor de eerste 8 maanden van 2019 14. Dus dat zijn de cijfers. Nu, elk cijfer is er één te veel volgens mij, laat ons wel wezen. U gaat en ik ga misschien proberen van vandaag, van 2019 in de tijd terug te gaan. De ... (?) die op de radio gehoord zijn in verband met de Vredefeesten zijn inderdaad feiten, die zich hebben voorgedaan tijdens de eerste nacht, dus de nacht van vrijdag op zaterdag. Waarbij dus een aantal jongeren, een 6-tal jongeren eerst al ja, dronken jonge mensen, die nogal heel agressief waren, zich in het stadspark op Krankenhaus hadden opgehouden en daar eigenlijk waren ja, de deur gewezen bij manier van spreken, de deur gewezen. Die zijn dan afgezakt dus naar de Grote Markt en aan één van de etablissementen buiten hebben zij dan opnieuw dus incidenten uitgelokt.

Ze hebben een willekeurig slachtoffer uitgezocht en dus ja, het is ook tot slagen en verwondingen gekomen. De politie heeft 5 jongeren opgepakt. De 6e is ook geïdentificeerd, waarmee ik toch ook wil aangeven, dus in uw uiteenzetting maakt u verbinding tussen een aantal zaken, in uw schriftelijke toelichting zelfs rond terrorisme, goed, dat is niet goed, maar er is optreden geweest van de politie. En men heeft 5 jongeren opgepakt hé. Dus om te zeggen dat de politie bang is of niet durft tussenkomen of het hoofd in het zand steekt, dat moet ik dus tegenspreken met dit voorval. Twee, wat u zegt in verband met de ondergrondse parking, ja, wie wat tegen u gezegd heeft, dat weet ik niet precies. Wanneer die feiten zich situeren, weet ik ook niet. Maar dus vanaf 17 februari 2018 – dus dat is bijna, dat is goed anderhalf jaar geleden – zijn er bij de politie geen klachten, geen meldingen geweest van feiten dus die mensen zich in de problemen hebben ... Dus op 17 februari was het wel zeer ernstig. Dus wat u hebt omschreven, dat kan ik inderdaad beamen en ook terugbrengen tot die feiten van 2017, 17 februari 2018, excuseer. Maar sedertdien zijn er geen meldingen meer geweest. Ik wil er ook op wijzen, dat het eigenlijk de uitbater van de parking is, die in eerste instantie voor de bewaking en voor de veiligheid, de netheid en de verlichting en allé, een goede sfeer in die ondergrondse parking moet instaan. Maar wanneer hij daarin tekortkomt en wij hebben daar ook weet en melding van, dan kunnen wij hem daarop aanspreken. Zoals dat ook het geval is voor een aantal andere praktische zaken, die niet direct met veiligheid te maken hebben, maar met de uitbating van de ondergrondse parking. Drie, we blijven eigenlijk in dezelfde periode hangen, dezelfde periode hangen, de feiten op het Sint-Nicolaasplein. Dat is de officiële naam van het Apostelplein. Ge hebt wel de Apostelstraat, maar het is het Sint-Nicolaasplein. Dus de feiten, die u daar beschrijft, zijn ook van 2018. En ook daar is de politie een grondig onderzoek begonnen, maar heeft men dus inderdaad geen verdachten of geen daders kunnen identificeren. Maar dus naar aanleiding van die voorvallen is het wel zo, dus dat de politie verder blijft zowel in de nacht van vrijdag op zaterdag als in de nacht van zaterdag op zondag patrouilleren in het ruime stadscentrum. Ook in het politiehuis wordt met de camera's dus de situatie in de uitgaansbuurt gemonitord. En wanneer daar signalementen zijn ofwel van ter plaatse ofwel op basis van de camerabeelden zelf, dus dan gaat men ook ploegen gericht, die op het terrein zijn, gericht in een bepaalde richting sturen om daders of verdachte figuren te kunnen identificeren. Dus allé, ik wil daar toch in ieder geval wel daar de aandacht op vestigen. Wat u dan zegt van ja, mochten die jongeren terroristen geweest zijn – ik ga terug naar de Vredefeesten – ja, dan zit ge natuurlijk in een heel ander scenario. We zitten nu in de terreurdreiging niveau 2.

We hebben in Sint-Niklaas, dus na de aanslagen van het najaar van 2015, sedertdien altijd op eigen initiatief, maar ook binnen de richtlijnen van binnenlandse zaken maatregelen genomen om dus toezicht en preventie dus te versterken. Ik denk nog onder andere aan de rambarrières als het ware om te vermijden dat vrachtwagens eigenlijk in de evenementenzone zouden binnendringen. Dus wij doen met de politie en met het stadsbestuur in de uitgaansbuurt en tijdens evenementen alles wat er mogelijk is om één en ander één, te voorkomen en twee, dus om het nodige toezicht uit te oefenen en drie, om ook duidelijk actie te ondernemen op het terrein als dat nodig is. De korpschef kan indien nodig mij aanvullen, maar ik denk dat ik daarmee voldoende op uw vragen heb geantwoord.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, dank u wel voor uw antwoord, voor uw uitgebreid antwoord. Ik kan natuurlijk mij alleen maar baseren op datgene wat mensen mij komen vertellen. Maar zoals ik altijd doe, zal ik ze dan nog meer aansporen om als zij bepaalde ervaringen hebben, om dat dan ook te komen melden, zodat het in de statistieken terechtkomt en er misschien ook gemakkelijker op kan ingegrepen worden.

BURGEMEESTER: Maar ik denk, allé, wat u aan die mensen gaat zeggen, dat is denk ik het juiste antwoord en de juiste houding, dus dat men op de moment zelf, als er effectief dreiging is of als er inderdaad verdachte of gevaarlijke handelingen gebeuren op het moment dus contact opnemen met de politie, niet met de wijkpolitie, want dat is de niet-dringende politiehulp, maar met de politie zelf.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts vroeg nog het woord.

GEERTS: Nog een kleine vraag. Ik had inderdaad ook in de krantenartikels, die er stonden naar aanleiding van de incidenten tijdens het weekend van de Vredefeesten stond, dat die jongeren, allé, dat dat zowat een avond was die in crescendo ging wat ongepast gedrag betrof. Ik heb daar geen aandacht aan gegeven, maar gaf u dat nu ook aan in uw antwoord, wordt er dan nagedacht over een methodiek om die dan vroeger te stoppen of was het dan weer net niet erg genoeg? Want als ik dan hoor, ze zijn in het park ook al buiten gegoooid ...

BURGEMEESTER: Maar, mevrouw Geerts, het is zo en ...

GEERTS: Waar stopt ge dan het proces zo?

BURGEMEESTER: ... dat is natuurlijk de beoordeling ter plaatse zelf, als jongeren of als mensen – ge moet niet één bepaalde groep viseren – maar als mensen zich ongepast gedragen en zij worden vriendelijk verzocht om het terrein te verlaten, dat is een eerste maatregel.

Twee, ja, we hebben natuurlijk ook het gegeven, zeker tijdens het weekend en ook tijdens evenementen, dat mensen allé, te dronken zijn om nog behoorlijk te kunnen zich verplaatsen en die worden we dan wel natuurlijk een nachtje in de politiecel opgesloten. Dat is natuurlijk de afweging, die onze medewerkers moeten maken of zij tot die maatregel overgaan of niet. Hadden zij natuurlijk op het moment dat zij de ... (?) in het stadspark ja, gebleken dat die mensen nog wapens bij hadden, ja, dan had de politie natuurlijk al gaan fouilleren. Maar ja, we gaan niet iedereen als er niet direct aanleiding of aanwijzingen toe zijn, gaan fouilleren, laat staan een nachtje in de cel laten doorbrengen.

VOORZITTER: Ja, ik geef nog het woord aan de korpschef.

KORPSCHEF: Ik wil dat toch wel even benadrukken, dat er met de Vredefeesten, dat die zeer goed verlopen zijn en dat er zeer weinig incidenten waren. Dus ...

GEERTS: Voor alle duidelijkheid, dat is niet de insteek van mijn vraag. Ik vraag gewoon een klein detail. Ik wil hier niet een negatief beeld van de Vredefeesten en sluit mij ...

KORPSCHEF: Nee, maar zo ervaar ik het ook niet hoor.

GEERTS: ... zeker ook niet wat de teneur betreft niet aan bij de vorige spreker, maar het was gewoon een vraag van ja, moeten die gasten niet vroeger stoppen.

KORPSCHEF: Ja, als we het weten, zullen we dat zeker proberen de brandjes zo snel mogelijk te blussen. Maar als het echt erover is, weet ook dat we daar ter plaatse op de Vredefeesten een snelle responsteam hadden, die als het zwaardere feiten zouden zijn of echt wel feiten waar wapens bij zouden terechtkomen, dat daar professionals waren, monitoren, geweldsbeheersing, die op een proportioneel met zo weinig mogelijk geweld, maar voldoende geweld de zaken zouden kunnen gestopt hebben.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan geef ik het woord aan raadslid Marc Huys voor het verkeerscirculatieplan, evaluatie, vragen en voorstel tot wijziging. Mijnheer Huys?

HUYS M.: Collega's, als laatste spreker zou ik het willen hebben over de geplande verkeerscirculatie. En in het bijzonder over het fenomeen de knip, die zowel hier op de Grote Markt wordt voorzien, enfin, twee knippen, als elders. Maar ik ga beginnen met het voorlezen van een citaat van een zeer wijze man "Een knip is de gemakkelijkste oplossing, maar dit zou een ernstig precedent zijn. Dan kunnen bewoners uit heel wat andere straten ook om zo'n ingreep vragen. Bovendien is zo'n knip een beetje een privatisering van een straat, onze straat alleen voor ons". En ik ga mij eens toeleggen op één specifieke knip, nl. de knip op de Goudenregenlaan. Dus er wordt een ANPR-camera, dit is voor diegenen die het niet weten een automatic number plate recognition-camera geplaatst, zodanig dat het verkeer ter hoogte van de Hogenakkerstraat niet verder door kan rijden in de Goudenregenlaan.

Ik heb niets tegen het principe van het weren van het verkeer uit woonwijken, doorgaand verkeer. Maar die moeten dan ook natuurlijk nog bereikbaar zijn. En het andere verkeer moet ook op een degelijke en ordentelijke manier naar zijn bestemming kunnen. En ik zie eigenlijk drie problemen en ik ga de schepen dan seffens ook een voorstel doen om die problemen op te lossen, te proberen oplossen. Door dat verbod worden drie belangrijke routes afgesloten, nl. de routes van de stationswijk en de Kon. Elisabethwijk als oorsprong, de route naar het AZ, de route naar de Don Boscowijk en de route naar het centrum van de stad. Ik spreek dus wel met de auto. Ge kunt altijd zeggen ja, ge kunt dan met de fiets gaan in plaats van met de auto, maar er zijn omstandigheden waar die auto ook moet gebruikt worden. Het is mij niet duidelijk langs welke routes het verkeer dan naar zijn bestemming gaat hé. Welke alternatieve routes dat gaat nemen. Maar ik vrees, dat bv. de Antwerpse Steenweg heel wat meer verkeer daar zal moeten slikken, als ge ziet hoeveel verkeer er nu momenteel via de Lindenstraat gaat. Het is een constante stroom, een hele dag door een constante stroom van auto's. Als dat moest gebeuren, dan gaat de Antwerpse Steenweg meer verkeer aantrekken dan haar capaciteit eigenlijk kan toestaan. Dat is het eerste probleem. Tweede probleem is dat het autoverkeer sowieso een aantal km moet rondrijden. Het gaat van maal twee tot zelfs in sommige gevallen maal drie.

Met als gevolg verhoging van CO² en ook belangrijk het ongelijkmatig toedelen van het verkeer aan de straten. Want wat gaat ge nu creëren? Ge gaat zeer verkeersluwe straten hebben, enfin toch één althans, als de Hogenakkerstraat niet gebruikt wordt als alternatief. Dat is de Lindenstraat. De Lindenstraat gaat praktisch alleen beperkt verkeer zijn voor het lokaal verkeer. En de andere straten gaan dan zeer veel verkeer moeten slikken. En dan stel ik mij de vraag, wat gaan die andere mensen, wat gaan die mensen van de andere straten dan zeggen? En waar blijft ge dan met die zogenaamde participatie? Er is ook een probleem van – dat is ten derde – signalisatie. Als de camera's werken hoe gaat er dan aangegeven worden? Gaat dat aangegeven worden op de Ring of gaat ge de auto's tot aan de Lindenstraat doorlaten en daar dan ergens aanduiden, dat ze niet verder mogen en dat ze eventueel in de val worden gelokt? Om die problemen eigenlijk, ik denk dat er toch iets van aan is van die problemen, om die problemen te voorkomen, is er een eenvoudig voorstel, nl. de camera, de ANPR-camera te verplaatsen, een kruispunt verder te zetten, nl. naar de Goudenregenlaan en Azalealaan. Dan hebt ge de route, de belangrijkste route, nl. die van de Kon. Elisabethwijk/stationswijk naar de verschillende functies, ook Don Boscowijk, dan het centrum van de stad en het AZ. Dan hebt ge die gevrijwaard. Ik dank u.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Zoals steeds heeft mijnheer Huys zijn interventie goed voorbereid. Ik had dat ook gedaan, maar ik had dat natuurlijk niet gedaan op basis van zijn voorstel. Want dit voorstel heb ik niet gekregen. Dus ik kan er ook moeilijk direct op reageren. Het lijkt alsof bepaalde maatregelen bepaalde effecten gaan hebben. En dat is ook de bedoeling. Het is de bedoeling om de straten, die uitgerust zijn voor wonen en eigenlijk geen verkeersdragende functie zouden mogen hebben, omdat ze er niet voor uitgerust zijn, dat we die een stukje ontlasten en dat we met wijkinvalswegen en -uitvalswegen het verkeer gaan opvangen. Zal de Antwerpse Steenweg een belangrijke rol spelen in de toekomst? Absoluut, want die gaat deel uitmaken van de lus Truweelstraat/Antwerpse Steenweg om de Kon. Elisabethwijk te ontsluiten bv. en om inderdaad de Hogenakkerstraat en de Lindenstraat ook te voeden. Denk ik dat daardoor de Antwerpse Steenweg meer verkeer gaat krijgen? Ja, het is natuurlijk altijd moeilijk om te voorspellen, want die maatregel neem je ten eerste om bepaalde verkeersdruk ergens weg te nemen en te verplaatsen, maar je neemt circulatiemaatregelen vooral ook om een ander gedrag te stimuleren. En met al onze simulaties en metingen, die ik met u zal delen na de zitting, Marc, is daar geen rekening mee gehouden. Dus dat wil zeggen, we hebben gewoon een 1 op 1-verschuiving in onze simulaties gedaan van het verkeer. Dus niemand verandert van vervoersmodus, we doen niet aan sprookjes, we gaan gewoon het maximale scenario, iedereen blijft rijden met de auto dan. We weten uit ervaring van andere steden, dat dat niet het geval zal zijn. Er zal ook een veranderend gedrag daarop zijn. Het feit dat de Antwerpse Steenweg en de Truweelstraat enkel maar gaan dienen om hun eigen wijk te gaan bedienen, zal er ook toe leiden dat een deel verkeer, dat nu op die Antwerpse Steenweg zit, dus niet meer die Antwerpse Steenweg zal gebruiken. Waarom? Ja, zij gebruiken die nu om van de ene wijk naar de andere te gaan. Dus zij zullen zich moeten verplaatsen naar andere invalswegen. En dat is heel moeilijk om te berekenen, omdat je dan een bijna perfecte herkomst van het bestemmingsonderzoek moet gaan doen. Ik heb altijd gezegd, het circulatieplan moeten we gefaseerd uitvoeren. We moeten heel goed meten wat de gevolgen zijn en de verplaatsingen en dan bijsturen waar dat we moeten. Nu, ik ben – zoals ik al gezegd heb – een beetje verrast door het voorstel. Ik heb er niet kunnen over nadenken over wat de gevolgen daarvan kunnen zijn of niet. Maar ik wil dat best in een volgende commissie wel eens voorleggen en zien wat daar de analyse van is. Dus allé, ge kent mij. Ik ben niemand die suggesties zomaar wegslijt zonder eventjes te bekijken wat ze eigenlijk betekenen. Dus als dat goed is voor u, kom ik daar later op terug.

HUYS M.: Ja, maar met mijn voorstel gaan we ook vermijden, dat er auto's, die zogezegd gevangen zitten, die in de val zitten door die camera, langs de Hogenakkerstraat gaan wegrijden hé. Omdat dat ook een straat is, die niet geschikt is. En die kunnen dan weg via de Azalealaan. Dat is een brede laan. Aan de ene kant staan geen huizen. Dus wat CO²-uitstoot betreft, kan dat niet zo'n kwaad dan in een gesloten straat. Enfin, dat was ook mijn ... Ik dank u.

VOORZITTER: Oké, dank u wel voor deze interpellatie. En dan vraag ik om even aan het publiek om de zaal te verlaten voor het stukje besloten ... (einde opname).

---ooOoo---